HALKIN SESİ

30 Eylül 1975
250 Kuruş

25

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin !

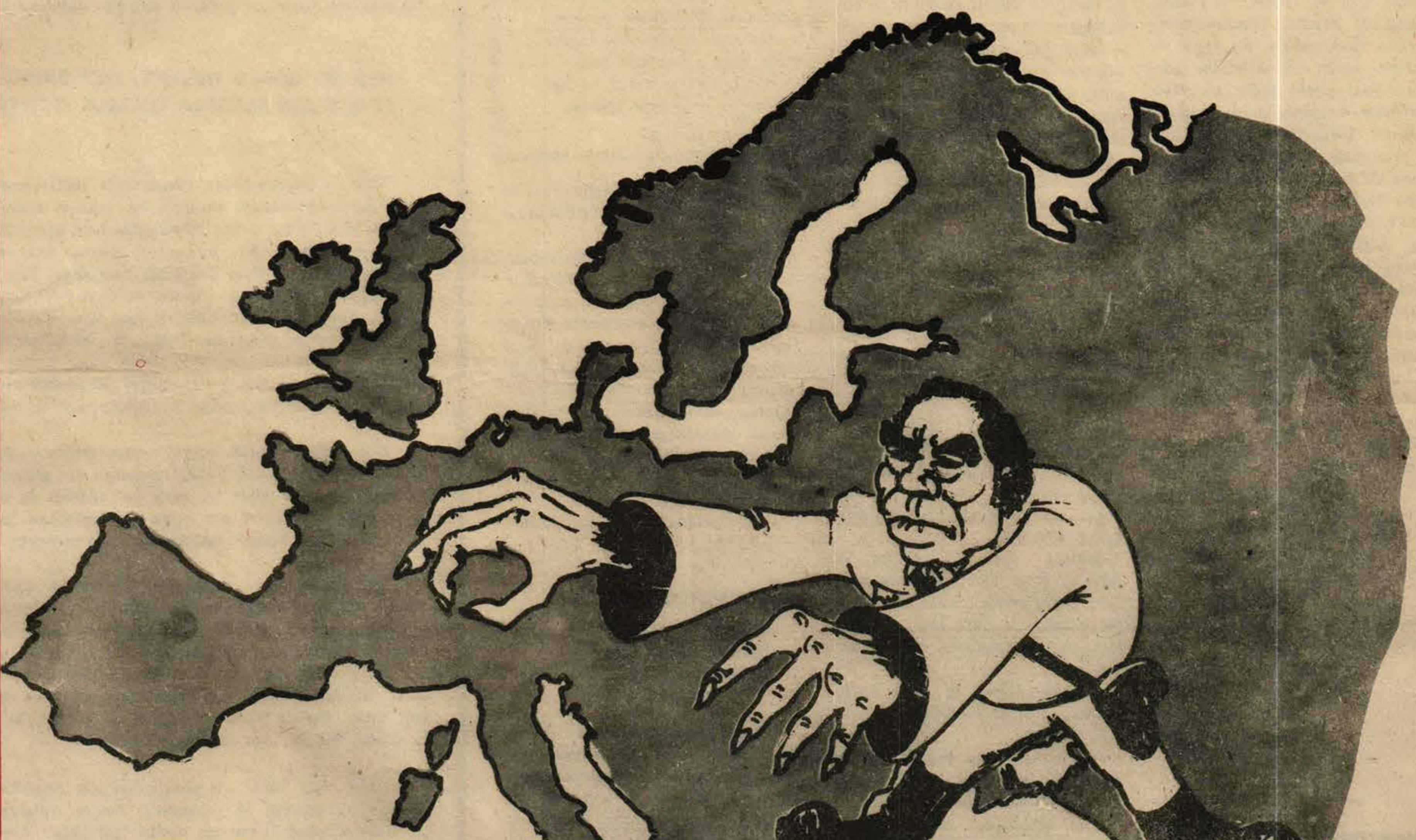

BREJNEV HİTLER'İN İZİNDE

HALKIN SESİ-1

Kitlelerin öğretmeni olmadan önce, öğrencisi olun

HALK POSTASI

● DİSK AĞALARI GERÇEK YÜZÜNÜ BİR KERE DAHA GÖSTERDİ

DİSK yöneticilerinin 14.9.1975 tarihinde Spor ve Sergi Sarayında, Temsilciler Meclisi Toplantısındaki tavrının devrimcilikle hiç ilgisi olmadığını bütün işçi arkadaşlar gördüler. İçeri girene kadar görevliler tarafından defalarca kontrol edildik.

Kemal Türkler'in konuşması işçiler tarafından eleştirilince «gündem dışına çıkıldığı» gerekçesiyle konuşmalar kesildi.

20.9.1975 tarihinde yapılacak miting üzerine konuşulurken, DİSK yöneticilerinin yanlış hareketleri eleştirildi. Bunun üzerine, Kemal Türkler; «Türkiye'de sağda faşist komandolar vardır, onlara dikkat edelim ama solda Maocular vardır ki bunlar sağ faşistlerden daha tehlikelidir. Bunlar DİSK'i ele geçirmek istiyorlar» dedi.

Biz işçi olarak soruyoruz; DİSK Kemal Türkler'in malı mıdır? Devrimcilere hakaret etmekle gerçekleri örtbas edebilir mi?

DİSK mitingi koyduğu sınırlamalar ve ölçüler yüzünden, daha miting başlamadan devrimcilerden tecrit olmuştur. Eğer gerçekten devrimci bir yönetim olsaydı,devrimcilerle birleşmesi gerekirdi.

Teknik Cam'dan
bir grup işçi

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ
- Sahibi
  İLKER SÜMERKAN
- Sorumlu Yazı İşleri Md.
  FİKRET ULUSOYDAN
- Yönetim Yeri :
  Çatalçeşme Sok. 48/11
  Cağaloğlu - İstanbul
- Yazışma ve Abone Ad.
  P.K. 1112, Sirkeci - İst.
- Baskı: ARZUM Tic.
  MATBAACILIK
- Abone şartları :
  Yurtiçi Yıllık 125,
  Altı aylık 65 TL.
  Avrupa (Uçak):
  Yıllık 200,
  Altı aylık 100 TL.
- İlân şartları :
  Santimi 30 TL.
  Yayın İlânı:
  Çerçevesi 100 TL.
- İstanbul Dağıtımı :
  Fuat BÜTE
- Türkiye dağıtımı
  HÜRRİYET DAĞITIM

● SOVYET YARDIMI DEĞİL, ABD EMPERYALİZMİNDEN FARKSIZ SÖMÜRÜ

Seydişehir Etibank Aliminyum Tesislerinde işçiyim. Buradaki tesisler de sözde «SSCB yardımı» ile kurulmuştur. Ama gelin görün ki işin iç yüzü çok acıdır. İskenderun'dan Mehmet Kara arkadaşın da 20. sayıda yazdığı gibi buradaki malzemenin de tuğladan çiviye dek hepsi CCCP veya USSR markasını taşımaktadır. Makine ve teçhizatlar da çok kaba ve kullanışsızdır. Bazı parçalar vardır ki «ben eskiyim» diye konuşuyor.

Seydişehir'deki tesislerde aliminyum üretimi yapılmaktadır. Sanmayın ki bizde kalıyor. Aynen ABD emperyalistlerine akan kaynaklarımız gibi alüminyumlarımız da hergün Tuzcuoğlu nakliyat tarafından taşınarak Rusya'ya akıtılmaktadır.

Bu gerçekler her zaman göz önündeki gerçeklerdir ama yine de yazmaktan kendimi alamıyorum. Bizler, bir emperyalistin kucağından kalkıp diğerine oturmak için mi yoksa BAĞIMSIZLIK için mi mücadele edeceğiz?

Sanırım duyanınız çoktur. 29 Ağustos günü TRT (yanılmıyorsam 7.30 haberlerinde) SSCB'nin «emperyalizme» ve Çin'e karşı mücadele kampanyası açtığına dair bir haber verdi.

«Emperyalizme» ve Çin'e karşı. Bunun anlamını bilmeyeniniz var mı?

İnanın Rusya'nın bugünkü durumu yüzünden büyük usta Lenin'in kemikleri sızlamaktadır.

Evet arkadaşlar, artık böylesine sömürüye dur demenin zamanı gelmiştir. Sabır bardağı çoktan taştı. İnanıyoruz ki, bütün ülkelerin ezilen halkları bu tahakkümü alt edecektir.

Bağlanamayız Ne Amerika'ya Ne Rusya'ya

Böylesi yardımlar h[illegible] havaya

M. ÖZDİKER

● İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI MÜCADELE BAŞ MESELEDİR

Bütün dünyada 3. bir emperyalist paylaşım savaşı tehlikesi büyüyor. Emperyalistler arası rekabet kızışmaktadır. Bu durum küçük ülkeleri de etkiliyor.

Birkaç gün önce Günaydın Gazetesi'nde çıkan bir haberde aynen şöyle denilmekte: «Barış ülkesi İsviçre Amerika'dan 72 savaş uçağı alıyor. İsviçre Amerika'dan satın alacağı 72 adet F5 TIGER 2 uçağı için 7 milyar 800 milyon TL. ödeyecek... Bu arada İngiltere'ye 30 Hunter uçağı da sipariş edilmiştir.» (Günaydın - 1.9.1975)

Dünyadaki genel gidiş revizyonistlerin söyledikleri gibi yumuşama (detant) yönünde değil, bu paravana ardında azgın bir silahlanma yönündedir. Savaş kışkırtıcısı iki süper devlete karşı mücadele etmek bugün dünya halklarının baş meselesidir. Onlar savaş kışkırtıcılığı yaparak kendi mezarlarını da kazıyorlar. Çünkü: «Ya savaş devrime yol açacak, ya da devrim savaşı önleyecektir.»

Alibeyköy'den bir devrimci

GİREMEZSİN GİREMEZ

Yığın yığın işçi - köylü toplandı
Giremezsin bu ülkeye giremez
Sosyalizmin yüz karası Rus çarı
Giremezsin bu ülkeye giremez
Bunca emek bizim, etmeyiz israf
Altın'dan anlamaz mı sanırsın sarraf
Sosyalizmi maske eden Brejnev
Giremezsin Türkiye'me giremez
Uyutamazsın o maskeyle bizleri
Nerde kaldı Lenin'lerin eseri
Ali der ki halktan aldım bu sesi
Giremezsin bu ülkeye giremez

Almanya'lı işçi Ali

● REVİZYONİSTLERİN İPLERİ BREJNEV KLİĞİNİN ELİNDEDİR

Faşizmden aldığı icazetle doğup büyüyen, 12 Mart bataklığında «sosyalistçilik oyunu» sahneleyen Baydar revizyonistleri her geçen gün biraz daha azgınlaşıyorlar. Türkiye'de proleter devrimcilere azgınca saldırıyorlar.

TSİP ve TİP revizyonistlerinin demokrasi havarilikleri de sahtedir. Baydar - Boran revizyonistlerinin iplerini elinde bulunduran, revizyonist Brejnev kliğidir. Dolayısıyla Sovyet işçi sınıfı üzerindeki sosyal faşist baskı, tahakküm ve dikta Baydar - Boran ikili kuklası nezdinde de demokrasi adını almaktadır.

Onlara göre, kendi dükkânları var oldukça demokrasi de vardır. Öteyandan devrimciler faşist baskılar altındalarmış, işkencehanelerde zulüm görürlermiş, devrimci yayın organları yasaklanırmış, revizyonistler için bunların hiç önemi yok. Onlar için önemli olan sosyal emperyalizme uşaklık etmek, proleter devrimcilere ağız dolusu küfür etmektir.

Bizler her türlü kitle mücadelesini bastırmayı amaçlayan, sosyal faşist, sosyal emperyalist teorileri Baydar - Boran kliğinin suratına çarpacağımızı önemle bildiririz.

Altındağ'lı 12
proleter devrimci

DİSK YÖNETİCİ KLİĞİ NEREYE GİDİYOR?

DİSK'in son Taksim mitingi, DİSK yönetici kliğinin Rus sosyal - emperyalizminin dümen suyuna *girme yolunda* olduğu konusunda tüm işçi sınıfımıza ve yurtseverlere bir uyarı olmalıdır. Biz düne kadar, DİSK'in başındaki Kemal Türkler kliğini bir burjuva sendikacı grubu olarak görüyor, fakat bunların sosyal - emperyalist uşağı bir tutuma girmeyişlerini de olumlu bir nokta olarak kaydediyorduk.

Fakat bir zamandır görülen gelişmeler ve son miting, bazı DİSK yöneticilerinin, iplerini sosyal - emperyalist Rusya'ya bağlamak üzere olduklarını gösterdi. Mitingdeki konuşma ve sloganlar, yurt dışında karargâh kuran sosyal emperyalist yardakçısı revizyonistlerin istediği yöndeydi. Bu nokta, gözden kaçmadı. Çeşitli DİSK sendikalarının çıkardığı yayınlar da, hızla aynı revizyonist görüşlerin borazanlığını yapar hale gelmektedir. Sosyal-emperyalizmin beşinci kolu görevini yapan revizyonist unsurlar, sendika bürokratı, eğitimci vb. kılığında DİSK sendikaları içine yuvalanarak, sendikayı efendilerinin istediği yöne çekmektedirler. DİSK yöneticileri, bu iflah olmaz revizyonistlere kapıyı gittikçe daha fazla açıyor ve onların yörüngesine giriyorlar. Hakim sınıflar içinde sosyal - emperyalizmin yandaşları kuvvetlendikçe, DİSK'in *bazı* sendika ağaları da artık Brejnev takipcilerine yaklaşma gününün geldiğini düşünmektedirler.

HER İKİ SÜPER DEVLET, İŞÇİ SINIFINI PENÇELERİ ALTINDA TUTMAK İSTİYOR

Sosyal - emperyalistler, yurdumuzda ABD emperyalizmine karşı her alanda kıyasıya bir rekabet içindedirler. Her iki emperyalist de bu mücadelede belli kuvvetlere dayanmaya çalışıyor. Son birkaç yıl içinde, ABD emperyalizminin hakimiyetinin sarsılması karşısında, Rus sosyal emperyalizmi her çatlağa sızmak ve Türkiye'yi kendi denetimi altına almak için ABD ile aynı yöntemleri kullanıyor. ABD emperyalistlerinin Türk - İş gibi büyük bir İşçi Konfederasyonu olduğuna göre, rakip süper devlete de onunla yarışacak ve işçi sınıfını sosyal - emperyalizmin pençesi altına alacak bir sendika konfederasyonu lâzımdır.

Buna uygun olarak, sosyal - emperyalizmin revizyonist beşinci kolu, şimdi DİSK'i tamamen ele geçirme planı uyguluyor. Bu yolda bir hayli yol alındığı da ortadadır. DİSK yöneticileri her geçen gün reformcu bir çizgiden uzaklaşıp, Brejnev takipçisi bir yola giriyorlar.

İşçi sınıfını pençe altında tutmak, her iki süper devlet için de çok önemli bir meseledir. İşçi sınıfımız uzun yıllar boyunca, Türk - İş gibi ABD beslemesi örgütlerin pençesi altında tutuldu. Hakim sınıflar, devrimci akımın işçi sınıfı içine girmesini önlemek için her yola başvurdular. En fazla, DİSK gibi reformcu sendikalara tahammül ettiler. Esasen DİSK yöneticileri de, çoğunlukla Türk-İş yöneticileri ile aynı kumaştan yapılmıştır.

Çoğu, tıpkı Türk - İş yöneticileri gibi Amerikan tipi sendikacılık anlayışı ile yetişmiştir. Bunlar, yıllardan beri, işçilerin gündeliklerinden kesilen paralarla beslenmiş ve burjuvalaşmışlar, tam anlamıyla sendika ağası haline gelmişlerdir. Patronlarla pazarlık ve uzlaşma bunların esas siyasetidir. Devrimcilik yanlız tabelâda kalmış, yanlarına uğramamıştır. «İşçi sınıfı» sözü, bu sendika ağalarının ağzında dalkavukluktan başka bir şey değildir Eski TİP kongrelerinden birinde, bir delege sendika ağalarının işçi sınıfı ile ilgisini çok güzel bir benzetme ile belirtmişti: «Hacı Ömer de (Akbank'ın baş patronu) duvarda asılı bulunan semerini gelene geçene gösterir ve (ben vaktiyle hamaldım) derken ne kadar göz boyuyorsa, sendikacılar da (biz işçiyiz) derken o kadar bizleri aldatabilirler.»

EN TEHLİKELİ YOL

DİSK yöneticilerinin çoğunun bu sendika ağası karakteri, onları hakim sınıflar içindeki her cereyana açık bırakmıştır. 15 - 16 Haziran mücadelesinde işçi sınıfını açıkça satmışlardır. 12 Mart hükümetlerini destekleyen bildiriler çıkarmışlardır. Sıkıyönetim döneminde Faik Türün cinsinden paşalara teslim olmuşlardır. Kıbrıs'a yapılan çıkartmayı ve bunun üzerine ilan edilen sıkıyönetimi desteklemişlerdir. Kıbrıs savaş fonuna 3 milyon 200 bin

DİSK içinde sosyal-emperyalizmin beşinci kolunu kırma mücadelesini esas almalıyız !

lira para vermişler ve işçi sınıfı içinde «Bir yevmiye: savaş fonuna ver» kampanyası açmışlardır. İşçilerin sendika kesenekleriyle banka kurmak ve böylece bugünkü düzende büyük parababaları ile ortak işlere girmek, onlara kredi vermek planlarını övünerek açıklamışlardı. Uzatmaya gerek yok. Bütün bunlar, DİSK yöneticilerinin *çoğunun* burjuvazinin adamları olduğunu anlatmaya yeter de artar bile.

Evet, *DİSK yöneticileri hakim sınıflar içindeki her cereyana açıktır. Bunun sonucu olarak şimdi de sosyal - emperyalizmden yana revizyonist burjuvazinin dümen suyuna hızla giriyorlar. En tehlikeli olan da budur. Böylece onlar, tabanında önemli bir devrimci birikim olan DİSK'i sosyal - emperyalist Rusya'nın arabasına bağlamaya çalışıyorlar.* Bu araba, bütün dünyada sömürü ve tahakküm peşinde koşan, savaş ve istila arabasıdır. DİSK'teki revizyonistler, halkımızın en devrimci, en yurtsever sınıfı olan işçi sınıfı içinde sosyal - emperyalizmin beşinci kolunu örgütleme çabasındalar. Bu tutum, burjuvazi ile uzlaşan sendikacılığın da ötesinde, iki süper devletten birine bağlanma tutumudur. Bu tutumun Amerikancı Türk-İş'in emperyalist yardakçısı sendikacılığından tek bir farkı vardır. Hizmet edilen emperyalist değişmektedir, o kadar. Üstelik günümüz şartlarında, sosyal - emperyalizm, hem Türkiye halkı, hem de dünya halkları için daha büyük bir belâ haline gelmektedir.

Biz bütün DİSK yöneticilerinin bu tutum içinde olduğunu düşünmüyoruz. Fakat dümene gittikçe hakim olan bunlardır ve birçok sendikacı da tabiatları gereği bunlara katılmaktadır. Diğer yandan bu gelişme karşısında uyuyanlar da az değildir.

Unutmamak gerekir ki, her gerici gelişme devrimci tepkileri de doğurur ve güçlendirir. Tabandaki devrimci işçi kitlesi, DİSK'in sosyal - emperyalist Rusya'nın pençesi altına sokulmasına razı olmayacaktır.

KOMÜNİZMLE MÜCADELENİN YENİ ŞEKLİ : «MAOCULUKLA MÜCADELE»

DİSK, faşizme karşı bir miting yapılacağını ilân etmişti. Fakat DİSK'e hakim olmak yönünde büyük mesafe alan Brejnev takipçileri, esas olarak Komünizm düşmanı bir miting yapmak istediler. Bir kısım keskin devrimciler de, oyuna gelerek bu fırsatı onlara sağladılar. Bu keskinler ve troçkistler, DİSK mitingindeki tutumlarıyla, revizyonistlere, Marksizm düşmanlığını körükleme fırsatı verdiler. Bunlar, uyarıldıkları halde revizyonistlerin hazırladığı tuzağa gözü kapalı gittiler.

Komünizm düşmanlığı, bazı DİSK yöneticilerinin eski mesleğidir. Bu mesleklerini şimdi «Maoculukla mücadele» yaftası altında sürdürüyorlar. «Maoculukla mücadele» konusunda MC faşistleri ve revizyonistler eleledir. Polis, bir yandan zulüm uygulayarak, diğer yandan tertipler tezgahlıyarak devrimcileri ezme ve tecrit etme faaliyetini yoğunlaştırıyor. Revizyonistler de fırsatı kaçırmayıp polise parâlel olarak devrimcilere saldırıyı arttırıyor.

Revizyonistlerin devrimci düşmanlığını ve saldırılarını en başta büyük burjuvazi alkışlıyor. Tercüman'ın ünlü yazarı Rauf Tamer, 22 Eylül tarihli yazısıyla DİSK yöneticilerini ve revizyonist saldırganları övüyor. Ve «böyle bir nezahet dolu mitinge leke süren kışkırtıcılara» hücum ediyor.

Hürriyet Gazetesi ise, revizyonistlerin saldırgan tutumu için, «kutlamak gereklidir» diyor ve şöyle devam ediyor :

«Güzel sözlerle süslenmişti pankartlar. Anlamlı sözlerdi hepsi ve «*parası az*» olanların «*çok paralı*» lara mesajlarını taşıyordu. İsyankâr değildiler, sitemkârdılar.» (Hürriyet, 21 Eylül 1975).

Görüldüğü gibi, DİSK'in burjuvaziye avuç açan politikası «isyankâr değil, sitemkârdılar» diye değerlendiriyór.

REVİZYONİSTLERE ÂLET OLANLAR

Bazı keskin devrimcilerin ve troçkist tasfiyecilerin dağıtmak istedikleri bildiri üzerinde de kısaca duralım. Çünkü meselenin özü burada yatmaktadır. Bildiri, sonuç olarak Brejnev takipçisi revizyonistlerin ekmeğine yağ sürüyor ve onları destekliyordu. Keskin devrimciler, DİSK'te de her yerde olduğu gibi, CHP'yi esas hedef alıyor ve DİSK'i CHP kuyrukçusu olmakla suçluyorlar. Aynı suçlamayı bugün TSİP revizyonistleri de yapıyor. Çünkü revizyonistlerin amacı, DİSK'i sosyal - emperyalizmin dümen suyuna sokmaktır. Revizyonistler buna *esas* engel olarak bugün CHP taraftarı reformcu sendikacıları görüyorlar.

Bildiriyi dağıtanları bir kere daha uyaralım : Görmüyor musunuz, bugün DİSK hızla sosyal - emperyalizmin yedeğine götürülüyor ve siz bu esas tehlikeyi örtbas ediyorsunuz. CHP'yi *esas hedef alan bildirilerinizle, revizyonistlerin önünü temizlemeye hizmet ediyorsunuz. CHP reformculuğu, DİSK içinde esas tehlike değil, ikinci meseledir. Siz, sosyal - emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadeleyi kavramadığınız sürece, her yerde sosyal - emperyalizmin yayılmasına hizmet etmeye devam edersiniz. Keskin devrimci görünüşünüz, aslında revizyonizme yarayan bir siyaseti cilalamaktan başka neye hizmet ediyor?*

Sosyal - emperyalizm tehlikesini görmeyen bir siyaset, esas vuruşu nereye yönelteceği konusunda daima büyük hatalar işleyecek ve sonuç olarak revizyonizmin değirmenine su taşıyacaktır. Bugün MC faşistleri yanında, revizyonistleri değil de CHP'yi esas düşman alanların yaptığı iş budur.

Bu tutum doğal olarak revizyonizmi bir müttefik olarak görüyor. Hem Amerikancı faşizme karşı mücadelede, hem de CHP reformculuğuna karşı mücadelede revizyonistlerle birleşiyor. Çünkü revizyonizmin, daha hırslı ve saldırgan bir süper emperyalist devletin beşinci kolu olan sosyal - faşist bir akım olduğunu kavramıyor. Bu yüzden hazırlıksız bir şekilde, DİSK mitinginde bildiri dağıtabileceklerini sanıyorlar ve hesapsız çıkışlar yapıyorlar.

Ve en önemlisi bu keskin devrimcilerin yaptıkları, Marksist - Leninistlere malediliyor. Gerek revizyonistler, gerekse Amerikancı burjuvazi, onların başarısızlıklarını Marksist - Leninist hareketi gözden düşürmek için kullanıyorlar.

Marksistler, revizyonizme karşı mücadeleye girdikleri her alanda başarı kazanıyorlar. Keskinler ve Troçkistler ise, revizyonizmin etkisi altından kurtulamadıkları için, her yerde Marksizmi karalama fırsatı arayan revizyonistlere çanak tutuyorlar.

İŞÇİLER! DİSK'E UZANAN SOSYAL - EMPERYALİST ELLERİ KIRALIM!

DİSK'teki gelişmeler, sosyal - emperyalizmin Türkiye'de ne derece tehlikeli bir ilerleme içinde olduğunun son kanıtıdır. Revizyonizm, sosyal - emperyalist uşağı bir burjuva akımı olarak, ABD işbirlikçileri ile aynı yöntemleri uyguluyor. Bunlar devlet bürokrasisi ve ordu içinde kuvvet toplamaya çalışıyorlar. Bütün emperyalist uşakları gibi, devleti tepeden darbelerle ve tertiplerle ele geçirme siyaseti izliyorlar. Bir yandan da kendi sosyal - faşist darbelerine boyun eğdirmek için emekçi yığınları pençeleri altına almaya çalışıyorlar.

Devrim düşmanı her çaba, elbette devrimci mücadeleyi de yükseltir.

DİSK üyesi işçi arkadaşlar, DİSK içindeki bütün devrimci sendikacılar, bütün yurtseverler!

DİSK'i sosyal - emperyalizmin beşinci kolu haline getirme planına karşı birleşelim ve kararlı olarak mücadele edelim! İşçi sınıfımızın bağrına uzanan sosyal - emperyalizmin beşinci kolunu kırmak için mücadeleyi yükseltelim!

DİSK içinde Brejnev takipçisi unsurları dikkatle ayıralım ve onlara karşı mücadeleyi esas alalım. Bu mücadelede birleşebileceğimiz en geniş cepheyi yaratalım. Kalın kafalı tutumları bırakalım ve herşeyden önce, DİSK'in sosyal - emperyalizmin yedeğine düşmesine set çekelim.

DİSK, tabanda çalışan, fabrikada alın teri döken işçilerin sendikasıdır. DİSK'i sosyal - emperyalist Rusya'nın arabasına bağlamak en büyük ihanettir!

DİSK'e tabandaki işçinin hakim olması için mücadele edelim!

ZINDANLAR BOŞALSIN, FAŞİST

Kemal Kayacan'dan ve CHP yöneticilerinden soruyoruz:

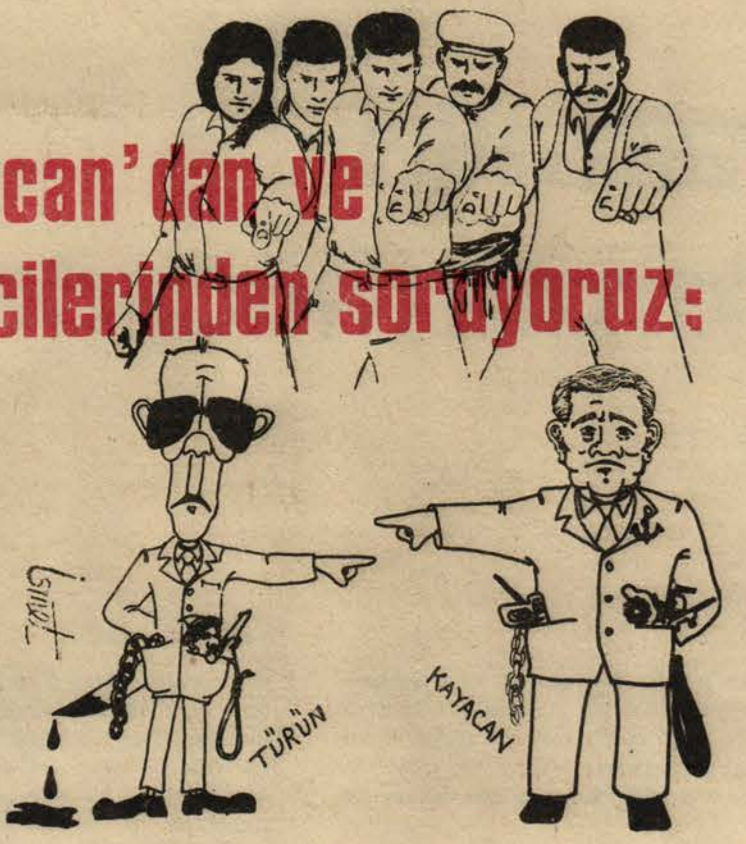

CHP Genel Sekreteri Orhan Eyüboğlu: «İstanbul»lular sopa atanlara, işkencelere müsaade edenlere müsamaha etmezler. CHP'nin adaylık teklif ettiği kişiler, memlekete, halka yararlı olabilecek kişilerdir» diyor. CHP İstanbul İl Başkanı Aytekin Kotil de «İstanbul halkı, kendisine karşı insanlık dışı işkenceler yapan bu faşist generali 12 Ekim'de yargılayacaktır» diyor. CHP İstanbul senatör adayı Besim Üstünel ve diğer CHP ileri gelenleri de Faik Türün hakkında aynı şeyleri söylüyorlar. Biz, CHP yöneticilerinin 12 Mart işkencecilerinden Faik Türün'e karşı bu tavrını olumlu karşılıyoruz ve destekliyoruz.

Ancak, Orta Doğu Gazetesi, CHP Trabzon senatör adayı Kemal Kayacan'ın **«Faik Türün'e saygı duyuyorum»** dediğini yazdı. Gazetenin yazdığına göre, **«Kayacan, Türün hakkında komünist çevrelerde ve CHP'nin aşırı kanadında yürütülen çirkin kampanyaya temas ederek şöyle demiştir: Sıkıyönetimde Türün'le birlikte çalıştım. Bir süre ona vekâlet de ettim. Yardımcısı oldum. Nitekim Sayın Türün'ün en yakın yardımcılarından Harekât. Kurmay Başkanı arkadaşımız da şu anda CHP Gümüşhane adayıdır. Sıkıyönetim süresinde kanunların emrettiği, Türk Silahlı Kuvvetlerinin inancı ve an'anesi doğrultusunda hareket edilmiştir. Türün bu süre içinde tamamen milli birliği koruyucu, huzuru ve güveni getirici bir yol izlemiştir. Hizmetleri taktirle anılmalıdır.»**

Şimdi soruyoruz: Kayacan ve CHP yöneticileri bu sözleri yalanlayacaklar mıdır? Tekrar soruyoruz: CHP yöneticileri sadece AP listelerindeki 12 Mart zalimlerinden mi hesap soracaklardır? Yoksa halkımızın istediği gibi, 12 Mart zulmünün bütün sorumlularından mı?

GEÇMİŞİ UNUTMADIK. İŞKENCELERDEN HESAP SORULMALIDIR.

YURTSEVERLER SESLERİNİ YÜKSELTİYOR

AHMET KAHRAMAN

İşkence görenler insandı. Çektikleri acıları, Türün'ün adaylığı nedeniyle tazelediğimiz, kanayan yaralarını kaşıdığımız için işkenceciler adına onlardan özür dileriz. Ama gerçekler gizlenmemelidir. İnsanlara insanca yaşamaları için, insanlara insanlık dışı işlemler yapılması, insanlık suçunun işlenmemesi için gerçekler sergilenmelidir. (Politika, 21.9.1975)

SERHAT HÜRKAN

(T.B.P. Genel Sekreter Yardımcısı)

12 Ekim günü Bursa ve İstanbul'da AP adaylarının suratlarına halkın oylarıyla şu gerçek çarpılmalıdır: «Sizin yeriniz parlamento değil, Türk ulusu önünde hesap vereceğiniz mahkeme salonlarıdır.» İstanbul ve Bursa halkına sesleniyoruz: «AP'ye oy vermek, falaka sopasını tutmak, elektrikli işkence aygıtının kolunu çevirmek kadar işkencecilere suç ortağı olmaktır.»

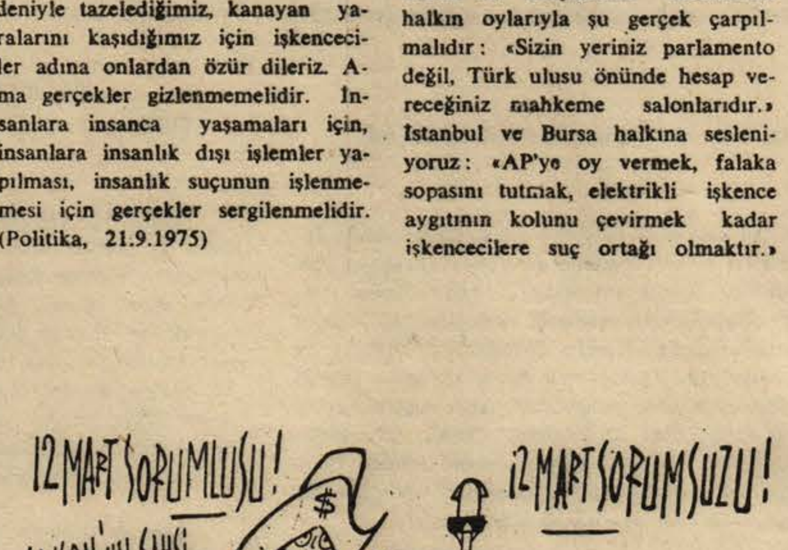

Turhan Selçuk (21.9.1975 - Cumhuriyet)

Yurtseverleri susturmaya çalışanlar

TİP revizyonistlerinin «Yürüyüş» dergisi, 24. sayısında «Devrim de Tur Atlayacak mı?» başlıklı yazıda «Portekiz Komünist Partisi'ne saldırmak moda oldu» diyor. TİP revizyonistleri Rus sosyal-emperyalizminin Portekiz'deki acentasını savunma görevini üstlenmişler. Onlar, Portekiz'i yeni Rus Çarlarının hakimiyetine sokmak isteyen PKP'ye karşı çıkan herkese «anti - komünist» damgasını yapıştırıyorlar.

Revizyonistler, Marksizm - Leninizme ihanet ederek en büyük anti - komünizmin yaratıcısı olmuşlardır. Onlar sosyal - emperyalist ve sosyal - faşist faaliyetlerini «sosyalizm» diye göstererek, komünizm düşmanlığı yapmak isteyenlere en önemli fırsatı vermektedirler. Üstelik yurtseverler kendilerine karşı çıktığı zaman onları hemen «anti - komünist»likle suçluyorlar.

«Yürüyüş» dergisi önce **Ecevit**'e saldırıyor. Onu faşistlerin elindeki silahları kullanmakla suçluyor. «Yürüyüş» daha sonra «Ecevit'in mitinglerinde olay çıkaran goşist grupçuklar» olarak adlandırdığı devrimcilere hücum ediyor. TİP revizyonistleri, **«Politika»** gazetesinin yazarı **İbrahim Çamlı**'nın da anti - komünist olduğunu ve bu konuda çok ileri gittiğini iddia ediyorlar. Daha sonra sıra **«Sosyalist Yol»** dergisine ve bu derginin yazarı **Adnan Ermiş**'e geliyor.

Aman durun, efendilerimize; sosyal - emperyalizme; darbeler ve komplolarla ülkeleri tahakküm altına alma çabalarımıza; başka ülkelerdeki revizyonist benzerlerimize karşı çıkmayın! Sonra anti-komünist olursunuz! Revizyonistlerin ilericilere, yurtseverlere yönelttikleri tehdit işte budur. Revizyonistler, sosyal - emperyalizme karşı çıkmanın sosyalizme karşı çıkmak demek olduğunu iddia ederek ve süper devletlere karşı çıkan yurtseverlere saldırarak, terör yaratmaya çalışıyorlar. Oysa artık dünyada saflar yeniden belirleniyor. Bugün, artık emperyalist, bir süper devlet olan Sovyetler Birliği'nin dünya hakimiyeti çabalarına ve onun revizyonist uşaklarına karşı en başta Marksist- Leninistler mücadele ediyor. Bugün ilericiliğin de, yurtseverliğin de ölçüsü yalnız bir süper devlete, yalnız ABD'ye değil, her iki süper devlete, hem Amerikan emperyalizmine, hem de Rus sosyal - emperyalizmine karşı çıkmaktır. «Sosyalizm» maskesi altında emperyalist uşaklığı yapmaktansa, hiç «sosyalizm» lafı etmeden iki süper devlete karşı çıkmak, bin defa daha iyidir!

ZULMÜN HESABI SORULSUN!

"Halkın Sesi" ve "Aydınlık"a kanunsuz baskılar

22 Eylül Pazartesi günü HALKIN SESİ dergimizin İstanbul'daki yönetim yerinde çalışan Alp Hamuroğlu gözaltına alınmış ve sorguya çekilmiştir. Ertesi günü Devlet Güvenlik Savcılığı da, Alp Hamuroğlu'nun ifadesini almıştır.

21 Eylül Pazar gecesi, dergimizin montajının yapıldığı Letra Grafik Atölyesi'ne kapısı kırılarak girilmiş ve meçhul şahıslar atölyeyi altüst etmişlerdir. Atölyede hiç birşeyin çalınmaması ve olayın dergimize yönelen baskılarla aynı zamana raslaması, bu iş yerine yapılan saldırının polisin kanunsuzluk ve zorbalıklarından biri olduğunu göstermektedir. Atölye sahibi polise başvurarak, durumu bir zabıtla tesbit ettirmiştir.

Geçtiğimiz günlerde, yönetim yerimizde misafir olarak bulunan bir genç, HALKIN SESİ sahibi İlker Sümerkan zannıyla zorla Birinci Şubeye götürülmüş ve daha sonra serbest bırakılmıştı. Bunlarla beraber, diğer sayılarından sonra dergimizin 23. sayısı da toplatılmıştır.

Dergimizle aynı siyasi çizgiyi izleyen AYDINLIK'ın da son sayısı toplatılmıştır. AYDINLIK dergisi sahibi Doğan Yurdakul'un akrabalarının evine giden polis memurları, evi zorbalıkla aramak istemişler ve AYDINLIK sahibinin akrabalarını tehdit etmişlerdir.

Kanunlara uygun olarak çıkan ve devrimci fikirleri savunan dergilere yönelen bu baskılar faşizmin ve MC hükümetinin zorbalıklarının bir parçasıdır. Polisin ve Devlet Güvenlik Savcılığının kanunsuzlukları, devrimci fikirleri savunan dergilerin yayınını engelleyemeyecektir.

MEHMET CAN:

Adana'da bulunan İncirlik üssünde Amerikalıların faaliyetleri durmadığı gibi statülerinde de bir değişiklik olmamıştır. Amerikalılar Türk hükümetinin aldığı kararla ve Türk Devletinin bağımsızlığıyla alay edercesine kendi personellerinin ihtiyacı için İncirlik üssünde yeniden 180 konut inşaatına başlamışlardır. İncirlik üssünün NATO ile ilgili olmadığı halde NATO içersinde gösterilmesi gerçek dışıdır. İncirlik'te NATO'ya bağlı devletlerin hiç birisinin askeri temsilcisi de bulunmamaktadır. Bu durum karşısında Amerikalıların Ortadoğuda en büyük menfaatlerinin koruyucusu İncirlik üssündeki Amerikalıların faaliyetlerinin ve 180 konut inşaatının Türk hükümetinin aldığı kararla uyup uymadığı ve inşaatın durdurulması için ne düşündüğünüzün...

(CHP Adana Milletvekili Mehmet Can'ın Demirel'e verdiği soru önergesinden.)

ALİ HAYDAR EYÜBOĞLU :

Bir demecinizde bu dünyada veremeyeceğiniz hesap yoktur sözünüzden cesaret alarak soruyorum :

1 — Odamızın, çoğunlukla da Ticaret ve Sanayi Odaları ile Odalar Birliğinin hissedarı bulunduğu Umumi Mağazalar T. A. Ş.'den, emekli olduktan sonra ve emekli maaşınızın dışında bir para alıp almadığınız, aldıysanız bu meblağın yılda 100 bin lirayı geçip geçmediği,

2 — Emekli olduğunuz şu kısa devreden beri ne kadar para aldınız? Almışsanız, aldığınız bu yüzbinler için kaç saat emek sarfettiniz, bilginizden, görgünüzden ne eklediniz?

3 — Hiç bir oda ve birlikte yönetici ve üye olmadığınıza, bir sermaye de katmadığınıza göre umumi mağazalarla ilişkiniz nereden gelmektedir?

(Tarsus Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı A. H. Eyüboğlu'nun Faik Türün'e çektiği telgraftan)

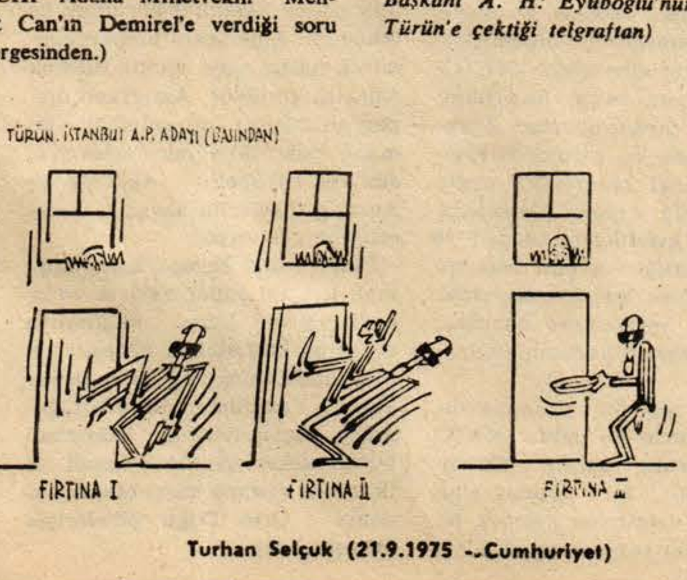
TÜRÜN. İSTANBUL A.P. ADAYI (BAŞINDAN)
FIRTINA I
FIRTINA II
FIRTINA III

Turhan Selçuk (21.9.1975 -.Cumhuriyet)

Adana'daki işkence ve zulme karşı protestolar

Çukurova «Bağımsız Bloksuz Türkiye» yürüyüşüne katılan devrimcilerin gördüğü zulme protestolar çoğalmaktadır. Dergimize gelen protestolardan bazılarını yayınlıyoruz.

HANOBASI KÖYÜ DEVRİMCİLERİ PAZARCIK:

... Halkımızın bağımsızlık yürüyüşünü engellemeye çalışan faşistler, Adana'da yürüyüşçülerin üzerine saldıran Türkeş'in köpekleri ve yürüyüşü bölmeye çalışan revizyonistler halkımızdan gerekli cevabı almışlardır...

30 Ağustos'ta bağımsızlık yürüyüşüne katıldıkları için tutuklanan arkadaşlarımızın serbest bırakılmasını istiyoruz.

Kahrolsun Amerikan ve Sovyet Sosyal Emperyalizmi!

Yaşasın Tam Bağımsız ve Bloksuz Türkiye!

AKDEMIR KÖYLÜLERİ PAZARCIK :

... bağımsızlık miting ve yürüyüşlerine katılan devrimcilere karşı makineli tüfek kullanan faşistlere hiçbir şey yapılmayıp, devrimci arkadaşlarımıza çeşitli işkenceler yapılıyor. Köyümüzün çoğunluğu faşitlerin bu tutumunu protesto ediyoruz

ÇÖÇELLİ, DEMİRCİLER, FANFAS, ÖRDEKDEDE, KÖPRÜAĞZI KÖYLÜLERİ PAZARCIK:

Saldırganlardan hesap sorulacaktır! Hapishanedeki arkadaşlarımız derhal serbest bırakılsın! Nato ve Varşova Paktları dışında Bağımsız Bloksuz Türkiye! Kahrolsun Revizyonistler, Faşistler! Yaşasın Halkımızın Bağımsızlık ve Demokrasi Mücadelesi!

Çöçelli Köyünden 194, Demirciler köyünden 36, Fanfas köyünden 234, Ördekdede köyünden 196, Köprüağzı köyünden 79 köylü.

TOPALUŞAĞI KÖYÜNDEN BİR DEVRİMCİ PAZARCIK:

Ben «Tam Bağımsız ve Bloksuz Türkiye için İncirlik Yürüyüşü'ne» katılıp suçlusun diye Adana Emniyet 1. şube polisliğinden gözaltına alınanlardanım.

Bizi Emniyete getirdiklerinde, daha sorgu sual edilmeden ellerinde cop, zincir, sopa bulunan altı-yedi sivil polis tarafından dövüldük. Bu arada bize ağıza alınmayacak küfürler ediyorlardı. Daha sonra ufacık bir bodruma attılar. Üç gün üç gece devamlı olarak hepimizi dövdüler. Tuvalette bile dövüyorlardı.

Altıncı gün yer sıkışıklığından dolayı bazı arkadaşları karakollara dağıttılar. Karakoldaki yer de dar ve rutubetliydi. Penceresi olmadığı için gündüzle geceyi ayırt edemiyorduk. İçerisi fare ve böcek doluydu.

Biz her türlü baskıya ve işkenceye maruz kaldık. Bu işkenceler mücadelemize güç ve inanç kattı. Hapis bize polisin halka ve yurtseverlere karşı takındığı tavırları öğretti.

Bizi ne hapis ne işkenceler hiç bir zaman yıldıramaz.

Halkımız işkencecilerden hesap soracaktır.

ULUSLARARASI AF ÖRGÜTÜ, TÜRKİYE'DEKİ FAŞİST BASKILAR İÇİN SORUŞTURMA AÇILMASINI İSTİYOR

Uluslararası Af Örgütünün 1974 yılı ile ilgili raporunda şöyle denmektedir:

«1974 Haziranında, Ankara'da Mamak Askeri Hapishanesinde bazı siyasi tutukluların, kelepçeli bulundukları sırada dövüldükleri ve ciddi şekilde yaralanmış oldukları ileri sürülmüştür. Örgüt, o sıralarda Başbakan olan Bülent Ecevit'e bir mektup göndererek tutuklulara kötü muamele edenlerin adlarını bildirmiş ve resmi bir soruşturma açılmasını istemişti.

Af ilanından sonra, yeniden bazı kimseler 141 ve 142. maddelere göre suçlandırılmışlardır. Bunlardan, Kıvılcım adındaki derginin sahibi ve Yazı İşleri müdürü olan Demir Küçükaydın ile Dündar Erenler, 40 yıl 6 ay hapse mahkum edilmişlerdir. Bu iki kişi ve ayrıca dergiyi dağıtmak suçundan cezaya çarptırılmış olan kişi örgütümüzün himayesine alınmıştır.

1975 Martında Aydınlık adlı derginin yayını ile ilgili olarak 26 kişi mahkemeye verilmiş ve bunlar gizli bir örgüt kurmakla suçlandırılmışlardır. Örgütümüz 7 Martta, o zamanki yeni Başbakan Sadi Irmak'a gönderdiği bir mektupta, Celal Kaçmaz adında 15 yaşında bir gencin Aydınlık Dergisi idarehanesinde tutuklandıktan sonra polis tarafından dövülmesi ve bunun sonucunda Bakırköy Akıl Hastahanesinde tedavi altına alınması olayının bir soruşturma konusu yapılmasını istemiştir. Bu genci döven polislerin adları mektupta belirtilmiştir.

Yukarıda adları geçen dört tutuklu halen örgütümüzün himayesinde bulunan kişilerdir. Diğerlerinin durumu Aydınlık grubu da dahil olmak üzere incelenmektedir. Türkiye'de kaç kişinin siyasi tutuklu olarak bulunduğu tam olarak bilinmemektedir.

Brejnev kliği, Hitler'in izinden

Yeni Çin Haber Ajansının bu yorumu, Peking Rundschau dergisinin 22 Temmuz 1975 tarihli 29. sayısından dilimize çevrilmiştir.

Brejnev kliği, Hitler'in izinden gidiyor. Sovyet revizyonistlerinin söz ve hareketlerini Hitler'in söz ve hareketleriyle karşılaştırdığımızda, şunu görüyoruz: Sovyet revizyonistleri yalnız Hitler'in dünya hakimiyeti hayallerini aynen beslemekle kalmıyorlar; onların bugün yaptıklarıyla Hitler'in kendi çılgın emellerini gerçekleştirmek için yaptıkları arasında son derece çarpıcı bir benzerlik bulunuyor.

Hitler, Almanya'da kanlı bir faşist diktatörlük kurduktan sonra, Almanları açıkça bütün dünyaya sahip olmaya çağırdı. Hummalı bir silahlanmayı ve savaş hazırlıklarını son haddine vardıran Hitler, sadece güçlü olanın kendi isteklerini kabul ettirme hakkına sahip olduğunu öne sürdü.

Brejnev kliği, Sovyetler Birliğinde Parti ve devlet iktidarını gaspettikten sonra, dünya hegemonyası peşinde koşmayı devletin temel siyaseti haline getirdi. TASS Ajansının bu yılın 19 Mayısında yayınlanan bir yorumunda, Sovyet revizyonistlerinin «programına» uygun olarak «uluslararası ilişkilerde reform yapılması» açıkça savunuluyor. Sovyet revizyonist elebaşıları, dışişleri ile ilgili faaliyetlerinde «çok güçlü ve gerçek bir genel taarruza» geçeceklerini ilân ediyorlar. Onlar, «askeri gücü dış siyasetlerinin temel direği haline getirmeyi» ve «askeri üstünlüğü sağlamak» için «atom başlıklarıyla donatılmış füzelerin büyük çapta üretilmesini teşkilatlamayı» görev biliyorlar. Bu elebaşılardan birisi, kendisini denizlerin efendisi ilân ederek yükseklerden şu palavraları sıkıyor: «Dünya okyanuslarının her yerinde gemilerimizin dolaşması, bizim vazgeçilmez ve meşru hakkımızdır»; «vatanımızın yüksek menfaatleri bunu gerektiriyor.» Bir diğeri ise, «Halkımızın uzun zamandır beslediği hayaller gerçek oldu. Sovyet filolarının bayrakları, bütün deniz ve okyanusların en ücra köşelerinde bile dalgalanmaktadır» diye yazıyor.

Hitler, silahlanma ve savaş hazırlıklarını, saldırı ve yayılmasını arttırdığı günlerde, daima samimi olarak «barış» istediğini söylemiş ve böylece dünya halklarını aldatmıştı.

Bugün Brejnev kliği de aynı taktiği uygulamıyor mu?

Hitler ısrarla, «barışın kayıtsız şartsız teminat altına alınması» için çağrı yapıyor; silahsızlanmadan, özellikle «hava savaşının, zehirli gazların ve denizaltıların sınırlandırılması»ndan dem vuruyordu. Fakat aynı zamanda, geniş çapta silahlanmaya; uçak, gaz bombası ve denizaltı üretimini arttırmaya devam ediyordu.

Brejnev de devamlı olarak, «nesiller boyu sürecek, gerçek ve sürekli bir barışın teminat altına alınması»ndan söz ediyor ve «genel ve tam bir silahsızlanmanın», özellikle de «nükleer silahların yasaklanmasının» gerçekleştirilmesini savunuyor. Fakat o aynı zamanda, silahlanmayı ve özellikle de nükleer silahlanmayı, bugüne kadar görülmedik derecede yüksek bir düzeye ulaştırmış bulunuyor.

ÇEKOSLOVAKYA'YI İSTİLA VE İŞGAL BAHANESİ

Hitler diğer ülkeleri istila ve işgal ederken, daima en saçma bahaneleri icat etmişti. Mesela Hitler, Alman ordusunun Norveç'e saldırıp ülkeyi işgal etmesine gerekçe olarak, «Norveç halkının özgürlüğünü garanti altına almayı» ve «İngiliz ve Fransız birliklerinin Norveç'teki üsleri işgal etmelerini engellemeyi» göstermişti. Ve hattâ büyük bir utanmazlıkla, «Almanya ne bugün ne de yarın. Norveç krallığının toprak bütünlüğünü ve siyasi bağımsızlığını zedeleyecek herhangi bir davranışta bulunmaya niyetli değildir» diyebilmişti.

Sovyet ordusu Çekoslovakya topraklarına girerek ülkeyi işgal ettiğinde, Brejnev kliği de bunun, «Çekoslovakya'da sosyalizmi teminat altına almak» ve Çekoslovakya'yı «Batı Alman militarist kliklerinin her gün daha çok büyüyen intikamcı müdahale tehdidinden korumak» için yapıldığını ileri sürdü. Onlar da ayni şekilde, Çekoslovakya'nın «toprak bütünlüğüne» saygı gösterdiklerini ve bu ülkenin «iç işlerine karışmadıklarını» büyük bir utanmazlıkla söylediler.

İkinci Dünya Savaşının patlak vermesinden önce Hitler'in en büyük numarası, «doğuya saldırır gibi yaparken aslında batıya saldırmak» taktiğini kullanmasıydı. İkide bir, «Almanya'nın İngiltere ve Fransa'ya karşı savaşmaya hiç niyeti olmadığını» ve «bütün Avrupa ülkeleriyle işbirliği yapmayı arzuladığını» açıklıyordu. Ama gerçekte onu en çok ilgilendiren yer, Batı Avrupaydı. Çünkü ancak Batı Avrupa'yı elde ettiği takdirde, onun iktisadi gücüne ve kaynaklarına dayanarak dünyayı fethedebileceğine inanıyordu.

İngiliz ve Fransız devlet adamlarının savaştan duydukları korkudan ve yatıştırma siyasetlerinden yararlanan Hitler, Çekoslovakya'yı ve diğer ülkeleri küstahça işgal etti ve böylece güç kazandı. Şüphesiz İkinci Dünya Savaşını çıkaran, Almanya'nın İngiltere ve Fransa'ya saldırması oldu.

Aynı şekilde bugün Brejnev kliği de, Sovyetler Birliği'nin «Avrupa kıtası üzerinde barış ve güvenliği garanti altına almayı» arzuladığını ve Batı Avrupa ülkeleriyle «iyi komşuluk ilişkileri ve işbirliği kurmak» istediğini döne döne tekrar ediyor. Gerçekte ise onlar, Avrupa'yı, Amerikan emperyalizmine karşı dünya hegemonyası mücadelelerinde kilit bölge olarak görüyorlar. Batı Avrupa'ya karşı askeri yığınaklarını devamlı olarak yoğunlaştırıyorlar ve aç gözlerini Batı Avrupa ülkelerine çeviriyorlar. Hitler'in izini takip ederek, Batıdaki belli kimselerin savaştan duydukları korkudan ve barış isteklerinden yararlanıyor ve taleplerini durmadan arttırıyorlar.

Hitler iktidara gelir gelmez, saldırganlığa ve yayılmaya hazırlık olarak, Alman ekonomisini askerileştirmeye başladı. Brejnev kliği de aynısını yapıyor. 6 Temmuz 1967 konuşmasında Brejnev, «milli savunma sorununun her işten önemli olduğunu» ilan etti. Sovyet revizyonistleri, açıkça Hitler'in tereyağ yerine top siyasetini (1) izliyor ve Sovyet halkını «milli gelirin büyük kısmını yurt savunmasına ayırabilmek için», «maddi fedakârlıklar yapmaya» çağırıyorlar. Halen Sovyet ekonomisinin askerileşmesi, yeni bir düzeye erişmiş bulunuyor. Sovyet işletmelerinin yaklaşık olarak yüzde 60'ının savaş üretiminde bulunduğu ve Sovyetler Birliğinin askeri harcamalarının sürekli olarak yükseldiği haber veriliyor. Askeri harcamaların devlet bütçesinin üçte birini ya da milli gelirin yaklaşık olarak yüzde 20'sini teşkil ettiği tahmin ediliyor.

Tıpkı Hitler Almanyasında olduğu gibi, Sovyet ekonomisi büyük ölçüde bir savaş ekonomisi haline getirilmiş bulunuyor. 1969'da yayınlanan «Askeri Teori ve Pratiğin Yöntem Sorunları» adlı Sovyet kitabı, Sovyet siyasetinin «bir savaşın hem nükleer ve hem de klasik silahlarla sürdürülmesini garanti altına alacak bir ekonomiye» ihtiyaç duyduğunu itiraf etmektedir. Sovyet kıtalararası füzelerinin sayısı, 1963-1973 arasındaki on yıl içinde 15 misli artmış, askeri uçakların sayısı ise 1968'den 1973'e yüzde 50 çoğalmıştır. Tank, top ve diğer klasik silahların sayısında da hızlı bir artış vardır. Aylık Sovyet dergisi «Silâhlı Kuvvetler Komünisti», 1975 yılına ait 6. sayısında, «Sovyet motorlu piyade tümenlerinin top ve havan toplarının ateş gücünün savaş sonrasında 30 misli arttığını» önemle reklam ediyor. Sovyetler Birliği şimdi, hedefi kendiliğinden bulan çok başlıklı füzeler (MİRV) geliştiriyor ve uçak gemileri yapıyor. Geçen on yıl içinde Sovyetler Birliği, sadece atom silahlarının yapımı için 100 milyar dolardan fazla harcadı. Sovyetler Birliği niçin bu kadar çok silah üretiyor? Sovyet revizyonistlerinin kendilerinin de itiraf ettikleri gibi, amaçları «askeri teknik üstünlüğü ele geçirmek», «Sovyet dış politikasını askeri eylemlerle etkili bir şekilde desteklemek», «taarruz görevlerini yerine getirmek» ve hattâ «her türlü silahın kullanılacağı bir savaşa aktif şekilde hazırlanmak»tır.

DENİZLERDE YAYILMANIN YOĞUNLAŞTIRILMASI

Sovyet deniz kuvvetleri dikkat çekici bir şekilde gelişiyor. Sovyet savaş gemilerinin tonajı son on yıl içinde hemen hemen iki misline çıktı ve atom denizaltılarının sayısı geçen dört yıl içinde 4.5 misli arttı. Sovyet deniz kuvvetleri başkomutanı S.G. Gorşkov. daha 25 Temmuz 1969'da yaptığı bir konuşmada, Sovyet deniz kuvvetlerinin «dünyanın her yerinde taarruz görevlerini yerine getirebileceğini» övünerek ilan ediyordu. «Silahlı Kuvvetler Komünisti» dergisi, yukarıda sözü edilen 1975 yılına ait 6. sayısında, «Sovyet deniz kuvvetlerinin kıyıları ve bağlantı denizlerini aş-

---

Avrupa güvensizlik konferansından sonra iki süper devletin savaş hazırlıkları artıyor

Revizyonistler habire «yumuşama» ve «silahsızlanma»dan dem vururken, öte yandan gazetelerde her gün yer alan haberler, iki süper devletin savaş hazırlıklarının arttığını gözler önüne seriyor. Avrupa Güvensizlik Konferansının nasıl bir sahtekârlık olduğu ortaya çıkmıştır. Batı Almanya'nın güneyindeki son büyük NATO manevralarını alalım. 65 bin askerin katıldığı bu manevralar, Helsinki kararlarına uygun olarak Varşova Paktına bildirilmiş. Hattâ Sovyet ve Doğu Avrupa gazetecileri de manevraları izlemeye davet edilmişler. Ama Sovyetler bu çağrıya cevap bile vermedikleri gibi, Doğu Avrupa ülkeleri gazetecilerinin gitmesini de önlemişler. Şimdi Sovyet gazeteleri, «NATO-nun saldırgan savaş hazırlıklarına» ateş püskürüyorlar. Avrupa basınında bu tutum, Sovyetlerin Helsinki kararlarını uygulamaya asla niyetli olmadıkları; sadece kendilerine saldırı ve savaş hazırlığı hakkını tanıdıkları; şimdiden kendi manevralarını haber vermemeye hazırlandıkları şeklinde yorumlanıyor.

Son iki haftadır ülkemiz de, «Deep Express-75» adlı NATO manevralarına sahne oluyor. Trakya'daki bu manevralar, Balkanlar üzerinden gelecek bir Sovyet saldırısına karşı NATO'nun güney kanadını korumak ve ülkemizi Amerikan emperyalizminin nüfuz alanı içinde tutmak amacını güdüyor. Amerikan emperyalizminin düzenlediği bu manevralar, iki süper devlet arasındaki rekabetin Akdeniz ve Avrupa ülkelerini savaşla tehdit ettiğini gösteriyor.

Emperyalist savaşa karşı koymak için iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı halkımızın en geniş kesimlerini birleştirmeli, Üçüncü Dünya'nın safında yer almalı, Yunanistan ile dostluğumuzu güçlendirmeli, Kıbrıs'tan **bütün askerlerimizi çekmeli ve iki süper devlete karşı bütün Akdeniz - Orta Doğu ülkeleriyle birleşmeliyiz.**

gidiyor

mış ve uzak okyanuslara alışmış olduğunu»; «bütün okyanuslarda aynı anda uzun süreli askeri harekâtlar için gerekli bütün imkânlara sahip bulunduğunu»: «çok uzak mesafedeki deniz ve kara hedeflerini vurabileceğini ve hızlı bir şekilde düşman topraklarına çıkabileceğini» kasıla kasıla yazıyordu.

Hitler'in saldırı savaşı hazırlıklarında önemli bir nokta da, Alman halkının kafasının Alman ırkının üstünlüğü teorisi ve yoğun bir militarist eğitim yoluyla zehirlenmesiydi.

Bugün Brejnev kliği de aynısını yapıyor: Onlar, Sovyet halkına Rus büyük - millet şovenizmi ve militarizm aşılayarak onun kafasını zehirliyorlar. Bu, onların «önceden, çok yönlü savaş hazırlıkları» dedikleri şeyin bir parçasıdır.

Son yıllarda Brejnev ve hempaları, sözümona «değişmez Rus ruhu»nun propagandasını yapmak gibi özel bir alışkanlık edindiler. Onlar, «dünyanın hiç bir yerinde Rus milletinin karakteriyle kıyaslanabilecek başka bir şey olmadığını» iddia ediyorlar. Ve buna örnek olarak, tarihin çoktan mahkûm ettiği E.P. Kabarov ve benzerleri gibi saldırganları gösteriyor, onların «Rus milletinin iyi evlatları» olduğunu söylüyorlar. Brejnev kliği, Sovyet halkını, Çarlık Rusyasındaki «atalarının şanlı savaş geleneklerini» devam ettirmeye çağırıyor.

Lenin önemle şunu belirtmişti: Sosyal - şovenler, sosyal - emperyalistler, **«'yurt savunması' kavramını emperyalist savaşa uygulayarak bu savaşı yüceltirler.»** («Dünya Siyasetinde Bir Dönüm Noktası») Brejnev kliği de bugün aynı şekilde kendi saldırgan savaş hazırlığını «yurt savunması» perdesi altında mazur göstermeye çalışıyor. Onlar, «Gençlerin yurt savunması için eğitilmesinin çok önemli olduğunu» ilan ediyor ve «gençliğin yeterli ve etkili bir askeri yurtsever eğitimden geçmesi gerektiğini» söylüyorlar. Sovyet revizyonistleri şimdi bütün liselerde, meslek okullarında ve teknik okullarda «askerlik büroları» kurmuş bulunuyorlar. Bu bürolardaki uzmanlar, öğrencileri askeri eğitimden geçiriyor. Sovyet revizyonist yetkilileri, Sovyet gençliğinin kafalarını zehirlemek için, paralı kalemşorlarına sözümona «askeri yurtseverlik» konularını işleyen çok sayıda roman, filim, tiyatro eseri, resim, vb. hazırlattırıyorlar. Sovyet revizyonistleri, «askeri yurtseverlik»le ne kastediyorlar? Sovyet dergisi «Yunost»un (Gençlik) 1969 yılına ait 8. sayısında yayınlanan ve Sovyet revizyonistlerince göklere çıkartılan «Şafak Burada Sakindir...« romanı, bunu mükemmel bir şekilde ortaya koymaktadır. Genç insanlara örnek olarak gösterilen roman kahramanı, «bütün hayatı boyunca emirleri yerine getiren» birisidir. O hiç bir zaman yaptıklarının neye «yol açacağı ve hangi sonuçları doğuracağı» üzerinde düşünmemiştir. Kremlin'deki efendiler, özellikle gençleri robotlaştırmak, onları tıpkı Hitler ordusunun askerleri gibi, yaptıkları işin «sonuçlarını» düşünmeyen, sadece «emirleri yerine getirmek zorunda olduklarını bilen» insanlara dönüştürmek istiyorlar. Öyle ki, onları «ihtiyaç olan her yere, ücra ve meskûn olmayan bölgeler ve hattâ yabancı topraklar da dahil olmak üzere her yere göndermek mümkün olsun.» (Sovyet gazetesi «Krasnaya Zvezda», 28 Eylül 1971 tarihli başmakalesinde aynen böyle yazıyordu!) Bu yabancı topraklarda gençler, sosyal-emperyalizmin saldırı savaşlarına alet edileceklerdir. «Gençliğin büyük bir nükleer savaşa hazırlık açısından eğitimine temel bir önem verilmelidir» - «SBKP Tarihinin Sorunları» adlı Sovyet dergisinin dördüncü sayısından (1971) alınan bu cümle ise, Sovyet revizyonistlerinin «askeri yurtseverlik»lerinin ardında yatan amacın itirafından başka bir şey değildir.

Lenin şöyle demişti: **«Çağdaş savaş, emperyalizmin bir ürünüdür.»** («Zimmervald'daki Sol Kanadın Karar Tasarısı») Lenin, emperyalizm çağında emperyalist bir ülkenin yayılmasının **«ancak başkalarının sırtından gerçekleşebileceğini; bir devletin, ancak diğer bir devletin sırtından zenginleşebileceğini»** söylemişti. O şöyle devam ediyordu: **«Bu meselenin çözümü ancak şiddet yoluyla mümkündür ve işte bu nedenledir ki, dünyanın çapulcu devletleri arasında bir savaş kaçınılmaz hale gelmiştir.»** («Moskova Politeknik Müzesinde Yaptığı konuşma»)

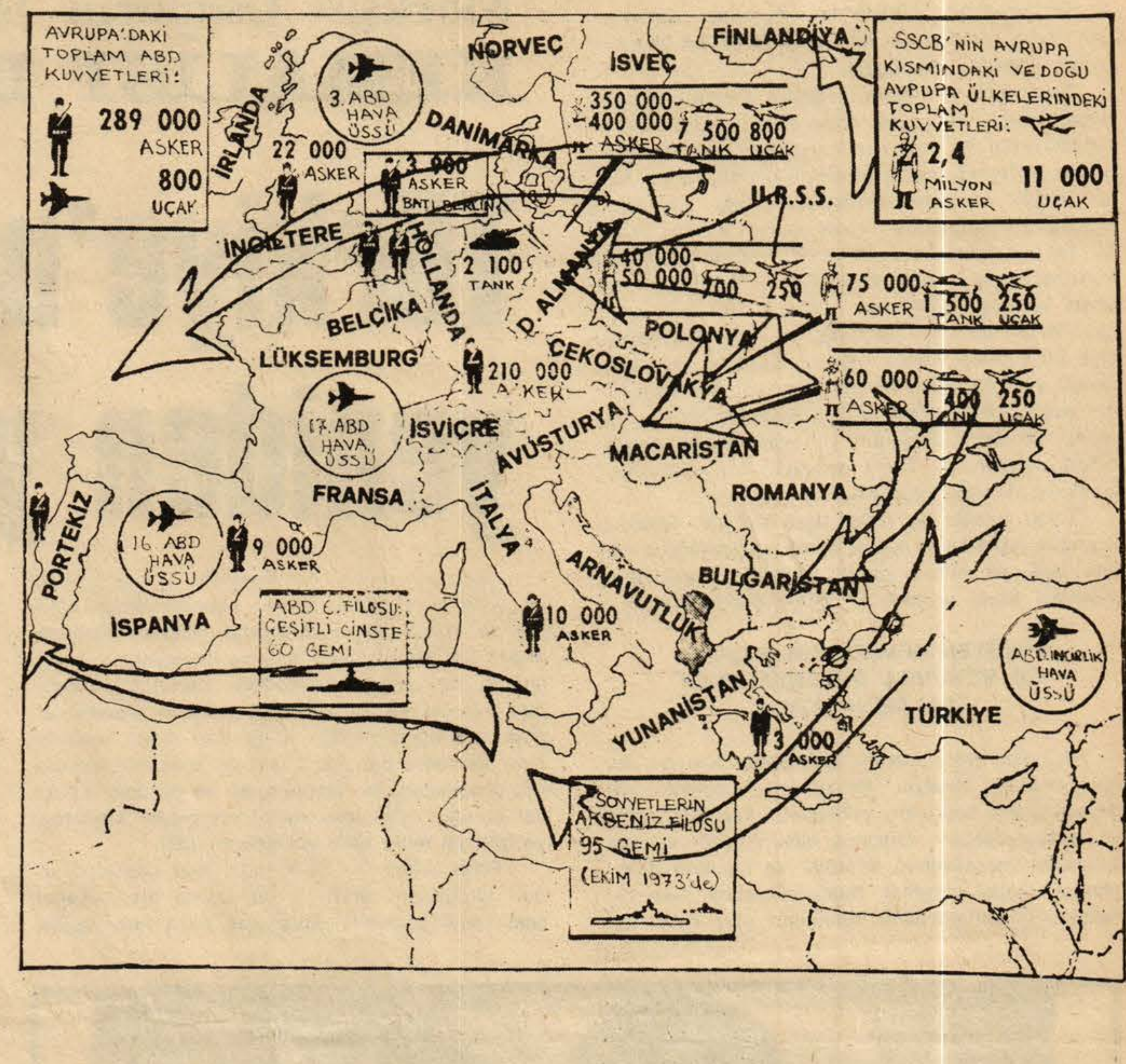

SOVYET SOSYAL - EMPERYALİZMİN AVRUPA'DAKİ ASKERİ ÜSTÜNLÜĞÜ VE SALDIRI PLANI - 1973

Birinci Dünya Savaşından yenik çıkan Almanya, İkinci Dünya Savaşından önceki yıllarda, yeniden kurulmuş bir emperyalist devlet olarak, var gücüyle eski emperyalist devletlerin ellerinde tuttukları mevzileri fethetmeye çalışmaktaydı. Bu, yeni bir dünya savaşının çıkmasına yol açtı ve Hitler Almanyası, İkinci Dünya Savaşının kaynağı oldu.

YENİ BİR DÜNYA SAVAŞININ KAYNAĞI

İki süper devlet ABD ve Sovyetler Birliği, günümüzün en büyük uluslararası sömürücü ve zalimleridirler. Amerikan emperyalizmi dünyanın bir çok yerinde işgal birliklerine sahiptir. Aslında, en güçlü olduğu günler çoktan geride kaldığı halde, eskiden kalan çıkarlarını korumak için olağanüstü çaba sarfetmektedir. Dünya emperyalizminin saflarına katıldıktan sonra bir süper devlet haline gelen Sovyet sosyal - emperyalizmi ise, var gücüyle ABD emperyalizminin nüfuz alanlarına girmeye ve onun yerini almaya çalışıyor. İkisinin arasındaki bu şiddetli rekabet, bir gün zorunlu olarak dünya savaşına yol açacaktır. İki süper devlet, yeni bir dünya savaşının kaynağıdırlar. Çılgınca ihtiraslar taşıyan Sovyet sosyal - emperyalistleri «genel bir taarruz» içinde bulunuyor, saldırı savaşı için seferberliği ve hazırlıkları yoğunlaştırıyorlar. Çok açık olarak bir «önleme darbesi» tehdidini savuruyorlar. Onlar, yeni bir dünya savaşının çok daha tehlikeli kaynağıdırlar.

Çin halkının büyük önderi Başkan Mao şöyle demiştir: **«Bugünkü Sovyetler Birliği, burjuvazinin diktatörlüğü, büyük burjuvazinin diktatörlüğü, faşist Alman tipi bir diktatörlük, Hitler tipi bir diktatörlük altındadır.»** Başkan Mao, ayrıca şunları da belirtmiştir: **«Görünüşte güçlü olan bütün gericiler, aslında sadece kağıttan birer kaplandırlar. Bunun sebebi, onların halktan kopuk olmalarıdır. Hitler kağıttan bir kaplan değil miydi? Hitler yıkılmadı mı?» «Revizyonist Sovyetler Birliği de kağıttan bir kaplandır.»**

Ümitsiz bir çaba içinde dünya hegemonyası peşinde koşan kağıttan kaplan Hitler, bundan otuz yıl önce, bütün ülkelerin halklarının anti-faşist mücadelelerinin ateşiyle kül olup gitmişti. O günden bu yana dünyada muazzam değişiklikler oldu. Tıpkı Hitler gibi kağıttan bir kaplan olan Brejnev kliği, Hitler'in izinden gitmeye devam ettikçe, sonu Hitler'inkinden de daha feci olacaktır!

---

(1) «Tereyağ yerine top» siyaseti: Hitler, geniş halk kitlelerine meydanlarda «tereyağ mı istersiniz, top-tüfek mi» diye sorar, faşist ve ırkçı saldırgan ideolojinin tesiri altındaki kitleler de hep bir ağızdan «top isteriz» diye bağırırlardı.

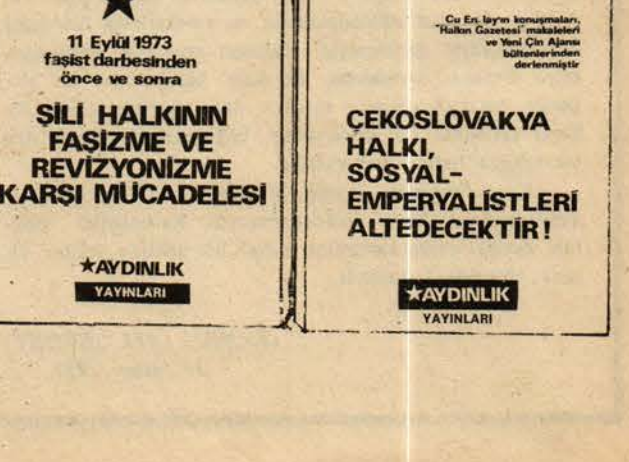

11 Eylül 1973
faşist darbesinden
önce ve sonra

ŞİLİ HALKININ
FAŞİZME VE
REVİZYONİZME
KARŞI MÜCADELESİ

★AYDINLIK
YAYINLARI

Cu En-lay'ın konuşmaları,
"Halkın Gazetesi" makaleleri
ve Yeni Çin Ajansı
bültenlerinden
derlenmiştir

ÇEKOSLOVAKYA
HALKI,
SOSYAL-
EMPERYALİSTLERİ
ALTEDECEKTİR!

★AYDINLIK
YAYINLARI

Marksist Ustaların Işığında
KEMALİST DEVRİM-4

Türkiye'nin adım a yeniden yarı-sömür

Bu sayımızda Türkiye'nin Kurtuluş Savaşından sonra yeniden bir yarı-sömürge haline gelmesi süreci üzerinde duracağız.

Tasfiyeciler, yazdıkları Genel Eleştiri'de Kurtuluş Savaşı ile siyasi bağımsızlık kazanıldığını reddediyorlar ve Türkiye'nin yeniden yarı-sömürge haline **bir süreç içinde** geldiğini kavramıyorlar. Her yazılarında Kurtuluş Savaşından söz ederken «kurtuluş» sözcüğünü tırnak içine alıyorlar. Yani bu kendini bilmezlere göre, adı «kurtuluş», fakat kurtulmak söz konusu değil. Çünkü Troçkistler, sınıfsal kurtuluş dışında bir kurtuluş türü tanımıyorlar. Onlar için milli kurtuluş ve milli bağımsızlık diye bir mesele yoktur. «Genel Eleştiri» adını verdikleri yazı, Kurtuluş Savaşı için «yarı-sömürge olma savaşı» diyor. Tasfiyeciler, Kurtuluş Savaşı zaferini «sömürge olmaktan yarı-sömürgeliğe geçiş» olarak niteliyorlar. Tarihî gelişmeyi bu kadar mekanik ve dümdüz görüyorlar.

Oysa mesele bu kadar basit değildir. Türkiye, Kurtuluş Savaşından sonra tekrar yarı-sömürge haline belli bir süreç içinde gelmiştir. Marksistler meseleyi böyle görmüş ve böyle açıklamışlardır

BÜYÜYEN KEMALİST BURJUVAZİ EN SONUNDA EMPERYALİZMİN KOLLARINA ATILDI

Bilindiği üzere Lozan, Kemalistler için bir dönüm noktası olmuştu. Kemalistler, Lozan'da bağımsızlığımızı doğrudan etkileyen kapitülasyonlar ile, emperyalistlere tanınmış olan iktisadi ve adli imtiyazlar meselesinde direttiler ve bunların kaldırılmasını kabul ettirdiler. Bununla beraber bazı konularda emperyalistlerle uzlaştılar, geri çekildiler.

Kemalist burjuvazinin meselesi, ilk başta «Fahri» yoldaşın belirttiği üzere, **«emperyalizmin ajanları ve komprador burjuvazinin çıkarları zararına, asgari bir iktisadi güç olmaktı».** Kemalistler, siyasi iktidarı bu amaçla kullandılar. Kurtuluş Savaşından sonraki ilk yıllarda milli pazarın efendisi olmak için emperyalizme karşı bazı sınırlı tedbirler alan Kemalist burjuvazi, işçi ve köylüleri sömürerek zenginleşti. Bu zenginleşme ve büyüme, Kemalist burjuvaziyi **«dünkü rakibi komprador burjuvaziye gittikçe daha fazla yaklaştırdı» (32).**

Fahri yoldaş, bu gelişmenin **1927** başlarına kadar sürdüğünü belirtiyor. Bu tarihte artık **«Kemalizm kendi güçlerine dayanarak daha fazla gelişemiyeceği bir noktaya varmış»** ve bağımsız gelişme çabaları iflas etmiştir. Zaten yeni Türk burjuvazisi, Kurtuluş Savaşından sonra emperyalist sermayeye karşı köklü bir tasfiye çabasına girmemiş ve onunla uzlaşmıştı. Bir kaç yıl sonra ise artık onunla işbirliğine girişmek noktasına vardı.

«Bu durum, sömürge ve yarı sömürge ülkelerde milli burjuvazinin mücadeleden zaferle çıksa bile, bir süre sonra karşı-devrim safına geçişinin tipik örneğidir. Aynı şekilde kapitalist gelişme yolunu seçen sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin, kendi başlarına kapitalizmi geliştiremiyeceklerini de görüyoruz. Bu ülkeler bir süre sonra mutlaka yabancı sermayenin etkisi altında kalmak durumundadır. Gene kurtuluş mücadelelerini başarıyla sonuçlandırmış olan bu ülkeler, zamanla yavaş yavaş yarı-sömürge ülkeler haline gelmektedirler.»(33)

Mao Zedung'un 1940 yılında yaptığı tahlil de «Fahri» yoldaşın Enternasyonaldeki konuşmasıyla aynı yöndedir. Çünkü bu görüşler, dünya Komünist hareketinin ortak görüşleriydi. Mao, Kemalist Türkiye'nin **«bile»** kendisini belli bir gelişme sonucunda **«İngiliz-Fransız emperyalizminin kollarına atmak zorunda kaldığını»** söylüyor. Mao Zedung, Türkiye'nin yarı-sömürge haline gelmesini belli bir süreç olarak ele almaktadır (34).

Tasfiyeciler ise, bu görüşlerin yerine, kendi kabasaba Troçkist görüşlerini koymaya çalışıyorlar. Yazdıkları Genel Eleştiri'de Kemalist burjuvazinin işbirlikçi burjuvazi haline belli bir gelişme içinde geldiğini reddediyorlar; «Kurtuluş Savaşının başından beri işbirlikçi» olduğunu iddia ediyorlar.

Tasfiyecilerin anlayışını kabul edecek olursak, proletarya önderliğinde olmayan bütün kurtuluş savaşları için «yarı-sömürge olma savaşları» demek gerekir.

Burjuva önderliğindeki kurtuluş savaşlarının sonucunda bağımsızlık kazanılsa bile, böyle bir ülkenin giderek emperyalizme bağımlı bir hale gelmesinin **büyük bir ihtimal** olduğu bir gerçektir. Fakat bu gelişme, çeşitli ülke ve şartlara göre çeşitli şekillerde gerçekleşebilir. Yoksa olay, Troçkizmin mekanik kafasıyla anladığı gibi, her yerde sömürgelikten yarı-sömürgeliğe geçiş değildir.

Yaşadığımız çağda Afrika ve Asya ülkelerinin büyük çoğunluğu, milli bağımsızlığa burjuvazi önderliğinde ulaşmıştır. Ama Marksistler bu ülkelerin «yarı-sömürge olma» bayramlarını değil, milli kurtuluş bayramlarını kutluyorlar.

EMPERYALİZMİN TÜRKİYE'Yİ ELE GEÇİRMESİNE DİRENEN GÜÇLER

Troçkistler, emperyalistlerin Türkiye'yi adım adım bir yarı-sömürge haline getirişlerine karşı verilen mücadeleleri de görmüyorlar. Çünkü onlara göre Türkiye, emperyalizmin boyunduruğundan hiç kurtulamamıştır.

Türkiye'nin yeniden bir yarı-sömürge haline getirilmesine karşı mücadele, hem yurt içinde hem de uluslararası alanda yürütülmüştür. Başta Ko-

Kemalistler, Türkiye'deki milli burjuvazinin temsilcisi olarak emperyalistlere karşı iki yanlı bir siyaset izliyorlar: Emperyalizme bazen teslim oluyor, bazen de ona karşı direniyorlar. Bunu kavramak gerekir. Neden iki yanlı bir siyaset? Çünkü Kemalistler burjuva ve milliyetçidirler...

Kemalistlerin altındaki zemin iki yandan oyulmaktadır: Bir yandan emperyalizmin sızmasıyla, öte yandan da sınıf mücadelesinin ve emekçilerin devrimci hareketlerinin gelimesiyle. Yabancı sermaye, hepsinden önce Fransız sermayesi, özellikle karma anonim şirketler maskesi altında gittikçe daha derinlemesine ülkeye sızmakta ve Türkiye'nin bağımsızlığı için büyük bir tehlike haline gelmektedir.

Eğer Sovyetler Birliği olmasaydı ve Türkiye halkının bağımsızlığını desteklemeseydi, Kemalistler çoktan dünya emperyalizmine nihai bir şekilde teslim olmak zorunda kalırlardı.

«FAHRİ» (ALİ CEVDET)
20 Nisan 1933

Bizim gibi halkı yoksul ve orta hallilerden ibaret olan bir ulusun yabancı kapitalizmin sömürü ve egemenliğinden uzak kalmasının, ancak ulusun büyük çoğunluğunu oluşturan işçi ve köylü sınıflarından güç alan, ortaklaşa yaşayışa dayanan ekonomik kuruluşlarla mümkün olabileceğini ileri sürüyor ve yazılarımızda bu yönde devrimimizi derinleştirmesine hükümetimizden diliyorduk. Böylece kaderimizi elinde tutanlara bizi kurtuluşa götürecek en kestirme yolu gösterdiğimiz kanısındayız. Halk Fırkasında toplanmış olanların sınıfsal durumlarına göre bu tarihsel zorunluğu anlamaları olanaksızdı. Biz, özellikle uluslararası koşulların baskısı altında, bazı kökten tedbirlere başvurma zorunluluğunun duyulacağını mümkün görmüştük. Olaylar. bunun da olamayacağını gösterdi.

Bugün artık bu yolda, yüzeyde bile olsa, hiçbir girişimde bulunulmayacağı açıkça ortaya çıkmıştır. Halk Fırkasının toplumsal temeli bu yola girilmesine engeldir.

ŞEFİK HÜSNÜ
Mayıs 1924

ım
ge oluşu

münist Partisi olmak üzere, yurtsever güçler milli bağımsızlık yönündeki her davranışı desteklemişler, emperyalizmin Türkiye'ye yeniden girmesine hizmet eden tutumlara karşı çıkmışlardır. Devrimciler, Kemalistlerin politikasının varacağı noktayı, Lozan anlaşmasından, hatta Kurtuluş Savaşı yıllarından beri göstermişlerdir.

Sovyetler Birliği, İngiliz - Fransız emperyalistlerinin Türkiye'yi ele geçirme çabalarına karşı, yurdumuzun bağımsızlığını destekleyen bir politika izlemiştir. Stalin, 1924 yılında şöyle yazıyordu:

«Sovyet hükümeti, Türkiye'nin ve İran'ın, Afganistan ve Çin'in, bütün dünyanın sömürge ve bağımlı ülkelerinin birlik ve bağımsızlığından, hürriyet ve egemenliğinden yana tutarlı tavır alan dünyanın biricik hükümetidir.» (35)

1925 yılında ise, gene Stalin Türkiye gibi ülkelerle dostluğa karşı çıkanların **«milliyetçi ve yozlaşmış»** tutumlarını kendi ağızlarından şu sözlerle özetliyordu:

«İran, Türkiye ve Afganistan'la dostluğu devam ettirelim mi? Bu oyun karşılığına değiyor mu? Şu veya bu büyük devletlerle 'etki alanlarını' yeniden kurmak daha iyi olmaz mıydı? vb. vb.»

Stalin, bu milliyetçi bakış açısını eleştiriyor ve bu tutumun Ekim devriminin enternasyonalist politikasının tasfiyesi anlamına geldiğini belirtiyordu (36).

Yalnız Sovyetler değil, bütün dünya devrimcileri, emperyalistlerin ele geçirme çabalarına karşı Türkiye'yi destekledi. Bulgaristan Komünist Partisi, 22 Ocak 1923'te, Bulgar işçi ve köylülerine bir çağrı yayınlayarak burjuvazinin Sovyetler Birliği ve Türkiye'ye karşı savaş propagandasına karşı çıkıyordu (37).

Acaba Bulgar gericileri niçin Sovyetler Birliği ve Türkiye'yi hedef alıyorlardı?

Dimitrof, 1925 yılında yazdığı bir yazıda şöyle diyordu:

«'Yeniden milli doğuş' **Türkiyesi, bugün Fransa'nın ve İngiltere'nin Küçük Asya'daki sömürgeci işgali için bir tehdit oluşturuyor. (...) Bu yüzden muhafazakarların hükümet ettiği İngiltere'nin önderliği altında Kapitalist Avrupa, Türkiye'yi ne olursa olsun zayıflatmaya ve ağır emperyalist pençesi altına almaya çalışıyor.» (38).**

Bu sözler neyi ifade ediyor? Türkiye, 1925 yıllarında bile emperyalistlere belli ölçülerde direnmektedir ve dünya devrimcileri, Türkiye'nin emperyalist pençe altına düşmemesi için çalışıyorlar. Tasfiyecilerin tutumu ise bunun tam tersidir. Onlar, Ankara hükümetinin başından beri «emperyalist işbirlikçisi» ve «faşist» olduğunu söylüyorlar. Çünkü onlar, ne Kurtuluş Savaşını anlıyorlar, ne de savaştan sonraki yarı-sömürge olma sürecini ve buna karşı mücadeleyi.

TROÇKİZMİN DÜZ MANTIĞI VE SAHTEKARLIĞI

Tasfiyeciler, düz ve mekanik bir mantığa sahip oldukları için, gelişmeleri ve bu gelişmeler içindeki çelişmeleri göremiyorlar. Olaylara her zaman tek yanlı bakıyorlar. Ak ve kara dışında bir şey görmeyen bu anlayış hayata uymuyor, çünkü hayatta başka renkler de var. Çok keskin görünmesine rağmen bu anlayış pasifist ve teslimiyetçidir, çünkü her şeyi devrim düşmanlarına teslim ediyor, gerici yöndeki gelişmelere direnen bir çok noktayı ve müttefiki göremiyor. Sonuç olarak proleter olmayan her şeyi aynı kefeye atıyor, devrim kampını tecrit ediyor ve gericilikle de mücadele edemiyor.

Türkiye Komünistleri, Kemalistlerin daha 1926' larda karşı-devrim kampına geçtiğini belirtiyorlar. Bununla beraber, 1933'te bile Kemalistleri en gerici unsurlardan ayırıyorlar. Fahri şöyle yazıyor:

«Türkiye'de toprak ağaları ve katıksız işbirlikçi burjuvazi, doğrudan doğruya dünya emperyalizminin ajanlığını yapmaktadır ve böyle unsurlar sürekli olarak belli ölçüde Kemalist Partinin saflarında da yer almaktadır. Bununla birlikte Kemalistlerle bu unsurlar arasında hiçbir ayrım yapılmaması da doğru olmazdı.» (39)

Bütün bunlar Komünist Enternasyonalin Kongrelerinde söyleniyor ve yayın organlarında çıkıyor. Bu tahliller, o zaman bütün dünya Komünist hareketinin tahlilleridir.

Tasfiyeciler, binbir tahrifat yaparak ve yalan söyleyerek devrimcilerin görüşlerini istedikleri gibi aktarıyorlar. Bu, onların bütün tartışmalardaki genel tutumudur. Devrimcileri istedikleri gibi konuşturur, sonra kendi yarattıkları hayali değirmenlere saldırırlar. Ama bugün yayınlanan belgeler, onların sahtekarlıklarını ortaya koyuyor.

Tasfiyeciler yazdıkları Genel Eleştiri'de devrimcilerin görüşlerini tahrif ediyorlardı: Biz, Kemalistlerin ancak İkinci Dünya Savaşında işbirlikçi karakter kazandığını ve o yıllarda toprak ağalarıyla ittifak ettiğini savunuyormuşuz!

Oysa devrimciler, Kemalistlerin Kurtuluş Savaşından sonraki yıllarda büyük burjuva karakteri kazandığını, «yurdumuzu giderek emperyalist boyunduruğuna teslim ettiğini» ve «feodal ağalarla ittifak kurduğunu», vb. savunuyordu (40).

İkinci Dünya savaşındaki gelişme ise şöyle belirtiliyordu:

«... işbirlikçi büyük burjuvazi, özellikle İkinci Dünya Savaşı yıllarından itibaren **hızla gelişti** ve emperyalizmle işbirliğini adım adım **yoğunlaştırdı** ..

«Savaş sırasında vurgunculukla palazlanan büyük burjuvazi, ... yüksek tarım fiyatı politikasıyla gelişmiş olan toprak ağalarıyla ittifakını **güçlendirdi.»** (41)

Görüldüğü gibi burada söz konusu olan, işbirlikçi burjuvazinin, İkinci Dünya Savaşı yıllarında **«hızla gelişmesi»**, emperyalizmle **daha «yoğun»** işbirliği yapması ve toprak ağalarıyla ittifakını **«güçlendirmesi»** dir.

Devrimci hareketin Kurtuluş Savaşı ve sonrası hakkındaki bütün tezleri doğruydu. Çünkü bu tezler, Türkiye tarihi ile Lenin, Stalin ve Mao'nun bu konudaki görüşleri etraflı olarak incelenerek tespit edilmişti. Bu tezler, büyük ustaların görüşlerine harfi harfine uygundu. Tasfiyecilerin bütün tezleri ise, büyük Marksistlerin görüşlerinin baştan aşağı reddedilmesi ve her noktada Troçkizmin savunulmasıydı.

Birinci emperyalist dünya savaşından ve Ekim Devriminden sonra Türkiye'de, belli özel şartlardan (burjuvazinin Yunan saldırısını püskürtmedeki başarısından ve proletaryanın zayıflığından) dolayı, burjuvazinin cılız Kemalist diktatörlüğü ortaya çıktığı halde, ikinci bir Türkiye olamaz; hele İkinci Dünya Savaşından ve Sovyetler Birliğinde sosyalizmin inşasından sonra, 450 milyon nüfuslu bir «Türkiye» hiç olamaz. Çin'in kendine has şartlarında (uzlaşma eğiliminde olan burjuvazinin çelimsizliği ve sonuna kadar devrimci olan proletaryanın gücü şartlarında), işler hiç bir zaman Türkiye'de olduğu gibi kolayca halledilemez. 1927'deki Birinci Büyük Devrim başarısıklıkla sonuçlandıktan sonra, Çin burjuvazisinin bazı mensupları Kemalizmi ateşli bir şekilde savunmamışlar mıydı? Ama Çin'in Kemali nerede? Ve Çin'in burjuva diktatörlüğü ile kapitalist toplumu nerede? Zaten Kemalist Türkiye bile, gittikçe daha çok bir yarı-sömürge haline, emperyalist dünyanın bir parçası haline gelerek eninde sonunda kendini İngiliz-Fransız emperyalizminin kollarına atmak zorunda kalmıştır.

MAO ZEDUNG
«Yeni Demokrasi Üzerine»
Ocak 1940

Türkiye Komünist Partisi iktidarda olan Kemalist «Halk Partisi»ne karşı barışmaz ve devamlı bir şekilde mücadele açmıştır. Milli Kurtuluş ihtilalinin erken safhalarında burjuva liderliğinin rehberi olarak kurulan bu Parti, sonradan ihtilal zaferlerini, emperyalizme bağlı olarak gelen eski büyük iş burjuvası ve milli azınlıkların burjuvazisi yerine geçen yeni Türk iş burjuvazisinin idareyi elde etmesine ve zenginleşmesine yarayacak bir temel olarak kullanmaya başlamıştır. Kemalist Halk Partisi ile yapılan mücadelenin ilk vazifesi bu partinin halk düşmanı tabiatının, yabancı emperyalist kuvvetlerle anlaşma yolundaki gelişmesinin ve sınıf kavgalarının büyümesine mani olamayacak zayıflıktaki burjuva diktasının menfaati icabı, işçi ve köylülerin sınıf mücadelesini reaksiyoner olarak bastırma teşebbüslerinin teşhir edilmesidir.

TKP 1926 Programı
2. Maddesi

Dipnotlar :

(32) **«Fahri»**, Komintern VI. Kongresindeki Konuşmasından, Aydınlık, sayı 48.
(33) **«Fahri»**, aynı yerde.
(34) **Mao Zedung**, Yeni Demokrasi, Seçme Eserler (almanca), cilt 2, s. 415.
(35) **Stalin**, Uluslararası Durum Üzerine, Eserler, cilt 6, s. 269.
(36) **Stalin**, Eserler, cilt 7, s. 145.
(37) **Dimitrov**, Seçme Eserler (almanca), cilt 3, s. 689.
(38) **Dimitrov**, Seçme Eserler (almanca), cilt 2, s. 382.
(39) **«Fahri»**, Türkiye'de Siyasi Duruma ve Komünist Partisinin Görevleri, Halkın Sesi, sayı 1.
(40) TİİKP Davası Belgeler — 1, Aydınlık yayınları, s. 20.
(41) TİİKP Davası Belgeler — 1, s. 22.

KEMALİST DEVRİM KONUSUNDAKİ YAZI DİZİMİZE ÖNÜMÜZDEKİ SAYILARIMIZDA DEVAM EDECEĞİZ.

FABRİKADAN
KÖYDEN
BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ!
NE AMERİKAN NE RUS ÇİZMESİ
EMEKÇİLERİN BAĞIMSIZ TÜRKİYESİ!
KÖYLÜYE TOPRAK HERKESE İŞ HALKLARA ÖZGÜRLÜK
TOPRAK ÖZGÜRLÜK
KAHROLSUN FAŞİZM
• GREV • DİRENİŞ
• YÜRÜYÜŞ • BOYKOT
• MÜCADELE
• ÖRGÜTLENME

İki süper devlet! Çekin elinizi Kıbrıs'tan!

Türkiye hükümetinin Kıbrıs konusundaki tutumu, ülkemizi iki süper devlete muhtaç hale getirip bütün Üçüncü Dünya ülkelerinden tecrit etmeye; Yunanistan ile aramızı açmaya ve Sovyet sosyal - emperyalistlerinin bulanık suda balık avlama çabalarına zemin hazırlamaya devam ediyor. MC hükümetinin Kıbrıs'taki yabancı askerlerin geri çekilmesi yolundaki Birleşmiş Milletler kararlarına uymayı reddetmesi, B.M. Genel Kurulunda 99'a karşı 1 oyla mahkum edildi. Lima'daki Bloksuz Ülkeler konferansından sonra Türkiye'nin uğradığı bu ikinci büyük yenilgi, Üçüncü Dünya ülkelerinin iki süper devlete sırt dayayan ve başka ülkelerin içişlerine zorla müdahale eden tutumlara göz yummayacaklarını bir kere daha ispatladı. Bu durum karşısında Denktaş, «bağımsız Kıbrıs Türk devleti» planı için kimseden destek bulamadı. Kıbrıs'ın yarısının Türkiye tarafından resmen ilhakının ilk adımı olacak bu planın tezgahlanması şöyle dursun, Kıbrıs'tan geri çekilme konusundaki en küçük bir gecikme, artık ülkemiz için çok büyük bir tehlike halini almıştır.

Çünkü mevcut durum devam ettiği sürece, iki süper devletin Türkiye ve Yunanistan üzerindeki baskı ve müdahaleleri yoğunlaşıyor. Özellikle sosyal - emperyalistler, sahte «uluslararası konferans» önerilerinden ansızın vazgeçerek şimdi Türkiye'yi daha açıkça desteklemeye koyuluyorlar. Bu tutum bütün dünya halklarının ve halkımızın menfaatlerine aykırıdır **ve Sovyetler Birliğinin ne kadar kaypak, ikiyüzlü bir tutum içinde olduğunu göstermektedir.** Kıbrıs'ın bağımsızlığı diye bir meselesi olmayan bu süper devletin bütün amacı, pençelerini Ege ve Doğu Akdeniz ülkelerine geçirmektir. Şüphesiz Sovyetlerin bu son taktiklerinin temelinde, MC faşistlerinin teslimiyetçiliğinden, Korutürk'ün mesajından ve 10 milyarlık «yem» yedirmiş olmalarından umuda kapılmaları yatmaktadır.

Son gelişmeler, iki süper devletten birinin Yunanistan'ı, diğerinin Türkiye'yi destekleyeceği bir Ege savaşı tehlikesini arttırıyor. Özellikle sosyal - emperyalistler, Türkiye ve Yunanistan arasındaki dostluğu yıkıp bu iki ülkeden birisini ele geçirme hayallerini böyle bir gelişmeye bağlıyorlar. Bu tertipleri boşa çıkarmak için ilk iş olarak, Kıbrıs'taki bütün Türk birliklerinin derhal geri çekilmesi, Birleşmiş Milletler kararlarına uyulması şarttır.

Sosyal-emperyalist uşaklarının kuyruğundaki gençlik ağaları yıkılacaktır

13 Eylül Cumartesi günü, Ankara Yüksek Öğrenim Derneği (AYÖD) ve diğer bazı kuruluşlar, Ankara'da bir miting düzenlediler. Ankara Devrimci Gençlik Birliği ve iki süper devlete karşı mücadele veren diğer devrimci kuruluşlar da bu mitinge katıldılar. DGB ve diğer kuruluşların devrimci gençliğin birliğini sağlama amacını güden, olgun ve doğru tutumu bu mitingde de AYÖD'ün gençlik ağalarını teşhir etti. AYÖD'ün revizyonist - Troçkist kırması yöneticilerinin, gençliği bölmek ve Rus sosyal - emperyalizminin acentası olan TİP ve TSİP'in kuyruğuna takmak istedikleri bir kere daha ortaya çıktı.

Revizyonistler, halkın ve gençliğin mücadelesini boğmak ve saptırmak için «birlik» maskesi altında da çaba sarfediyorlar. 13 Eylül mitinginden 20 gün önce Devrimci Gençlik Birliği de Ankara'da bir miting düzenlemiş ve 5000 yurtsever «Ne Amerika Ne Rusya» diyerek yürümüştü. Bu mitingin hazırlık çalışmaları sırasında çeşitli revizyonist çevreler, çok sayıda kuruluşun katılacağı bir mitingin yakında yapılacağını ve DGB'nin bu mitingi düzenlemesinin «bölücülük» olduğunu ilan etmişlerdi. Revizyonistler bir yandan «birlik»ten bahsetmişler ve bir yandan da DGB'nin mitingini baltalamak için ellerinden geleni yapmışlardı. DGB ise daha o zamandan halkın **gerçek talep ve özlemlerini yansıtan** her mitinge aktif olarak katılacağını ve eğer böyle bir miting daha önce gerçekleşirse kendi mitingini iptal edebileceğini belirtmişti.

Nitekim, 13 Eylül mitinginin hazırlık çalışmalarına DGB de katıldı. TİP ve TSİP revizyonistleri daha ilk toplantıda DGB'ye saldırdılar ve DGB'nin toplantılardan çıkarılmasını istediler. Brejnev takipçileri, efendileri Rus sosyal - emperyalizminin çıkarlarını savunan bir «birlik» ten yana olduklarını ortaya koydular. Onların kurmaya çalıştıkları «güçbirliği», devrimcilere ve halka karşı bir birlikti. Sosyal - emperyalizmin acentalarının bu «birlik» ine ilk katılanlar AYÖD yöneticileri oldu. AYÖD'ün gençlik düşmanı ağaları, DGB'nin toplantılardan çıkarılması için canla başla çalıştılar. AYÖD ağaları bu amaçlarını gerçekleştirmek için çeşitli tertiplere giriştiler.

AYÖD yöneticileri, 13 Eylül mitinginde iki süper devlete karşı tek kelime etmediler ve «Bloksuz Türkiye» pankartını açmak isteyen devrimcilere saldırdılar. Yöneticileri tutuklanan ve kapatılan DGB'ye yönelen baskılardan, Adana'da gözaltına alınan ve çoğu işkence gören onlarca yurtseverden bahsetmediler bile. AYÖD ağaları, «DGB açılsın Zindanlar Boşalsın» diye bağıran devrimcileri tehdit etmeye kalkıştılar. Onlar bütün bunları, bağımsızlığın savunulmaması ve devrimcilere yönelen saldırılara ses çıkarılmaması gerektiğini iddia eden TİP ve TSİP revizyonistlerinin değneğine bakarak yapıyorlardı.

AYÖD'ün tepesindekiler, TİP ve TSİP'in kuyruğunda gittikçe devrimci gençlikten tecrit olmaktadırlar. Başlangıçta mitingi Brejnevci revizyonistlerle beraber yapmak isteyen AYÖD yöneticileri, AYÖD içindeki devrimcilerin sert tepkileriyle karşılaştılar. Bu devrimci tepki, TİP ve TSİP revizyonistlerin miting dışı bırakılmasına yol açtı. AYÖD'ün ağaları, miting meydanında DGB'ye provokasyon düzenlemek amacıyla çeşitli tertiplere giriştiler ve bir ara «Herkes DGB'nin etrafını boşaltsın, buraya gelsin» diye bağırdılar. Karşılarında AYÖD içindeki devrimciler de dahil, «Revizyonistler oraya, devrimciler buraya» diye bağıran yüzlerce genci bulan revizyonist - Troçkist kırmaları, sindiler ve sahtekarlığa başvurdular.

Devrimci gençlik, iki süper devlete karşı mücadelenin önemini her geçen gün daha çok kavramaktadır. AYÖD içindeki devrimciler de, revizyonizme karşı mücadeleyi daha sağlam ve tutarlı bir şekilde yürütmek istiyorlarsa, Brejnev takipçilerinin kuyruğunda giden AYÖD ağalarına karşı daha kararlı ve uzlaşmaz bir tavır almalıdırlar.

Devrimci gençlik içindeki cerahatı silkip atacak, gençlik ağaları yıkılacaktır.

Almanya'da tutuklu bulunan Türkiyeli devrimciler mahkeme önüne çıkarıldı

4 Türkiye'li yurtsever Ömer Özerturgut, Hatice Yurttaş, Mustafa Tutkun ve Yüksek Uğurlu'nun yargılandığı Köln Asliye Ceza Mahkemesinde, ilk celsede olağanüstü tedbirler alındı.

234 No'lu mahkeme salonunun pencereleri kurşun geçirmeyen camlarla kapalıydı. Çevredeki sokaklarda sıkı güvenlik tedbirleri alınmıştı. Salona dinleyici olarak girmek isteyenlerin üzerleri, özel bir kabinde, üst üste iki defa sıkı bir şekilde arandı.

Duruşma, sanıklar ve avukatların karşılıklı çok sert tartışmalarından sonra başladı. İddianamede, 4 yurtsever, Türkiye'de düzeni değiştirmek için kurulmuş bir gizli örgüte, silah ve malzeme yollamak amacıyla YBC (Yurtsever Birleşik Cephe) kurmakla suçlanıyorlardı.

Cezaevinde ayrı ayrı hücrelerde tutulan yurtseverler duruşma başlarken ve duruşmadan sonra birbirlerine sarılarak selamlaştılar.

Duruşmayı Batı Almanya'daki birçok devrimci işçi ve öğrenci izledi. (Almanya'nın Sesi Radyosundan).

YENİCE'DE TARIM İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ TOPRAK AĞALARINI TELAŞA DÜŞÜRDÜ

Yenice'li Fahri ağanın pamuk tarlalarında çalışan Antep'li ve Diyarbakır'lı işçiler, kilo başına 75 kuruşa pamuk toplamayacaklarını söyleyerek direnişe geçtiler. Fahri ağanın, işçilere yalvararak 125 kuruş teklif etmesi karşısında, ırgatlardan şu cevabı aldı: «Sendikamız Toprak-İş pamuk toplama ücretini 2 liradan ilan etti.»

Irgatların bu haklı baş kaldırması, çevre ağalarını da telaşa düşürdü. Kendi aralarında toplantı yapan ağalar, jandarmaya ve Tarsus emniyetine baş vurarak, Yenice Toprak - İş sendikasının derhal kapatılmasını istediler. Bunun üzerine jandarma iki sendikacıyı karakola götürerek, yarım saat dayak attı. Aynı gün üç ağa, ırgatların yanından gelen iki sendika üyesinin yolunu kestiler. Devrimciler ağalara gerekli cevabı verdiler.

LİCE HALKI : HERŞEYDEN EVVEL JANDARMA ZULMÜ KALKSIN

Elazığ MEM-DER (Memurlar Derneği) şubesinin açtığı Lice halkına yardım kampanyasına diğer devrimci kuruluşlar da katıldı. Elazığ halkının fedakârlığı sayesinde, geniş çapta yiyecek ve giyecek malzemeleri toplandı. Bu yardımlar devrimciler tarafından depremden zarar gören halka dağıtıldı. Köylüler devrimcileri büyük bir ilgiyle karşıladılar, hele devrimci olduklarını öğrenince onları bağırlarına bastılar, dertleştiler.

Köylüler enkaz çalışmalarına gereken ilginin gösterilmediğini, sağlık çalışmalarının yetersiz olduğunu, konut sorununun çözülmediğini (125 hanelik köye 45 çadır verilmiştir.) Gelen yardımların demokratik kuruluşlardan ve çevre köylerden sağlandığını söylediler.

MC hükümeti, TRT'ye ve basına yaptığı açıklamada deprem bölgesine her türlü yardımı yaptığını köylere kadar helikopterlerle yardımın ulaştığını utanmadan söylüyor. Bu haberlerin ne derece doğru olduğunu bir de oradaki halka sormak gerekir.

MC hükümeti bunlarla kalmayarak, deprem bölgesindeki halka jandarma baskısı ve zulmü uyguluyor.

İsteklerini soran İmar ve İskân bakanına halkın cevabı şu olmuştur: «Jandarma zulmünün ve dipçiğinin kalkmasını istiyoruz.»

Elazığ'dan bir gurup

Gaziantep Gateks işçileri:

KÖLELİK ŞARTLARINDAYIZ

Bizim fabrikada hakkın arayanlar devamlı göz altında tutulmakta, işten atılmakta, bize hiç bir hak tanınmamaktadır. Sendikamız patron sendikasıdır. Hiç bir isteğimizi yerine getirmediği gibi yapılan haksızlıklara karşı mücadele eden arkadaşlarımızı da patrona ihbar edip işten attırmaktadır. Bugün fabrikada 600 işçi çalışmaktadır ama kart numarası 2400'ün üzerindedir. Soruyorum, bunca işçi neden işten atıldı? Çünkü onlar emperyalist uşağı patronlara ve patron sendikalarına karşı mücadele ettiler. Patronlar mücadeleci arkadaşları döverek, küfür ederek yıldırmaya çalışıyorlar. Devrimci - ilerici kitapları okumamız kesinlikle yasak. Bizim mücadelemiz, bilinçlenmemiz onları son derece korkutuyor.

Fabrikanın şartları da çok kötü. Doktora çıkmamıza izin vermiyorlar. İzin verseler bile doktor bizle ılgilenmeyip hep aynı ilâçları veriyor. Daha sonra doktorun aslında veteriner olduğunu öğrendik. Birgün bir arkadaşımız doktora çıkmak istedi izin vermediler, sonra durumu ağırlaşınca ambülansla hastahaneye kaldırdık. Ölümden zor kurtuldu.

Girdikten ancak 3-4 ay sonra sigortaya kaydediliyoruz.

Elektrikler sık sık kesiliyor, iş duruyor. O zamanlar günlük ücreti 4 saat üzerinden hesaplayıp veriyorlar.

Patron her isçinin sırtından günde 485 TL kazanıyor. Eğer verim düşürülürse hemen işten atma tehditleri başlıyor.

Biz bütün bu baskılara rağmen mücadeleye devam ediyor, devrimci kitapları okuyoruz ve diğer arkadaşlarımız arasında da yayıyoruz. Patronların ve sarı sendikaların karşısına çıkıyoruz.

Gateks Tekstil'den
bir gurup işçi
Gaziantep

TARIM İŞÇİLERİ DİYOR Kİ: ZALİMLER MÜCADELEYİ BİRLİĞİ ÖNLEYEMEZ

Bir gün Toprak-İş sendikasının Kuyucak temsilcisi arkadaşla afiş asıyorduk. Eski bir tarım işçisi olan Yüksel Keskin bulunduğumuz kahveye girdi. Temsilci arkadaş işini bırakıp ona «hoşgeldin» dedi. Yüksel Keskin bir müddet afişlere baktıktan sonra çıktı. Bir müddet sonra yanında bir polisle geri döndü. Temsilci arkadaşı karakola götürdüler.

Temsilci arkadaş karakola vardığı zaman komisere afiş asmanın ve sendika kurmanın kanuni bir hak olduğunu söylemiş. Ama komiser onu dinlemeden, arkadaşa küfretmiş ve onu savcılığa yollamış. Savcılık afişlere el koyarak arkadaşı serbest bırakmış.

Aradan bir hafta geçti. 12 Eylül cuma günü Toprak-İş Genel merkezinden gelen afiş ve bildirileri dağıtma izni almak için Kaymakamlığa müracat ettik. Kaymakamlık bizi Emniyet amirliğine yolladı. Emniyet Amirliğindeki komiser bize küfretti ve «Açlıktan nefesiniz kokuyor, sendika kuracağınıza gidip çalışın» dedi. Sonra bize vurmaya başladı. Vururken de «İşiniz gücünüz ideoloji» diye bağırıyordu.

Evet sen sömürücülerin, biz emekçilerin, işçi sınıfının ideolojisini savunuyoruz. Biz çalışıyoruz, sen bizim sayemizde terlemeden para kazanıyorsun. Biz Bağımsız Türkiye, Kahrolsun Faşizm diyoruz, sen bizi coplatıyorsun. Biz elimizle ve ayağımızla toprağa ve vatana bağlıyız sen ise göbeğinden emperyalistlere ve onun işbirlikçilerine bağlısın. Biz işçiler, köylüler sen ve senin gibilere karşı mücadele etmek için daha sıkı kenetleniyoruz.

Bu arada seçim propagandacıları konuşmaya başladılar. Onlarada cevabımız hazır. Biz oyumuzu zalimlerden hesap soranlara, bize iş ve toprak verenlere, sömürücülerin düzenine karşı çıkanlara vereceğiz. Kim bunları deyip yapmazsa biz kendimiz yapacağız.

Kuyucak'tan bir Tarım işçisi

Batı Almanya'da miting ve yürüyüş

BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETARYASININ VE DEVRİMCİ GENÇLERİNİN İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI BİRLİĞİ

30 Ağustos Cumartesi günü, Batı Almanya'nın Frankfurt şehrinde düzenlenen «Emperyalist savaşa karşı yürüyüş ve miting»e katılan binlerce ilerici, ABD emperyalizmini ve Rus sosyal-emperyalizmini lanetledi. Bir eylem komitesi kurarak mitingi hazırlayan KPD/ML (Almanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist), KPD (Almanya Komünist Partisi) ve Frankfurt - Bochum - Aachen Marksist - Leninistleri; halkı şu sloganlar etrafında mücadeleye çağırmışlardı:

«İki savaş kışkırtıcısı Rus sosyal - emperyalizmi ve Amerikan emperyalizmine karşı mücadele!

«İki süper devlete karşı mücadele cephesini dünya çapında güçlendir!

«Barış isteyen herkes, iki süper devlete karşı mücadele etmelidir.»

Yürüyüşe, Türkiyeli proleter devrimciler de «Ne Amerikan Ne Rus Tankları, Yaşasın Dünyanın Özgür Halkları» pankartlarıyla katıldılar. Proleter devrimciler, iki süper devlete karşı mücadelenin Türkiye ve dünya açısından taşıdığı önemi anlatan bildiriler dağıttılar. Yürüyüşe katılan Troçkist tasfiyeciler, yine devrimcileri bölmeyi esas amaç edinmişlerdi. Devrimciler «Ne Amerikan, Ne Rus Çizmesi» diye bağırırlarken, Troçkistler kavga çıkarmaya, kalabalık arasında dedikodu yapmaya çalıştılar.

Troçkist tasfiyeciler Türkiye proleter devrimcilerinden gelen mesajın okunmaması için sahtekarlığa başvurmaya kalkıştılar, ancak başarısızlığa uğradılar. Türkiye proleter devrimcilerinin mesajı coşkunlukla karşılandı.

Mitingden sonra, KPD/ML'nin gençlik teşkilatı Rote Garde'nin (Kızıl Muhafızlar) kongresi başladı. İki binin üzerinde devrimci gencin katıldığı kongreye çeşitli ülkelerin yurtsever gençlik örgütlerinden mesajlar gelmişti. Türkiye'den Devrimci Gençlik Birliği'nin gönderdiği mesajda şunlar belirtiliyordu:

«Bizler, dünyanın her yerinde, iki süper devlete karşı yükselen mücadelenin ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizminin tarihin mezarlığına gömeceğine kuvvetle inanıyoruz. Dünya halklarının safında kararlı mücadelenizden dolayı sizi kutlarız»

Kongreye katılan, Fransa, İspanya, Norveç, Belçika, Danimarka ve İran Marksist - Leninist gençlik örgütleri, enternasyonal dayanışmanın önemini belirten konuşmalar yaptılar. KPD/ML başkanı Ernst Aust'un yaptığı konuşma coşkun alkışlarla karşılandı. Ernst Aust gençliğe şu çağrıda bulundu:

«...emperyalist savaşa karşı, iki emperyalist süper devletin dünya hakimiyeti gayelerine karşı... mücadele yolunda kurban vermekten korkmaksızın ilerleyeceğimizden eminim.»

BİGA'LI DEVRİMCİLER BİGA KÜLTÜR DERNEĞİ'Nİ KURDULAR

Biga'da kurulan, Biga Kültür Derneği yayınladığı bildiride derneğin kuruluş amaçlarını şu şekilde anlatıyor:

«Biga Kültür Derneği, ABD emperyalizmine olduğu kadar, Sovyet sosyal-emperyalizmine de karşıdır. Halkımızın tam bağımsızlık mücadelesini asıl hedefinden saptırmak isteyen Rus ajanı revizyonistlere karşı mücadeleyi ön planda tutmalıyız.

Biga Kültür Derneği, gücünü bir avuç 12 Mart kaçağı dönekten değil, bütün halkımızdan alır.

Biga Kültür Derneği, bu amaçlarla bütün çalışanları derneğimizin çatısı altında birliğe ve mücadeleye çağırır.

«NE AMERİKAN DOLARI - NE RUS RUBLESİ
YAŞASIN EMEKÇİ HALKIN BAĞIMSIZ TÜRKİYESİ»

Biga'lı devrimciler, Çanakkale'nin Kurtuluşu'nun yıldönümü için yazdıkları bildiride de halkımızın bağımsızlığına ne kadar düşkün olduğunu ve nasıl yiğitçe mücadele ettiğini yazıyorlar ve şöyle diyorlar:

«Akıtılan her damla kan bağımsız ve bloksuz Türkiye için akıtılmıştır.

Türkiye'nin bağımsızlığı iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı mücadele ile sağlanır. Halkımız ABD ve Rus Çizmesi altına girmeyi kesinlikle reddediyor.

Dünyada bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli birşey yoktur. Halkımız onun değerini çok iyi biliyor. Türkiye, Üçüncü Dünya ülkelerinin safında yer almalıdır.

TÜRKİYE ORMAN-İŞ SENDİKASI KURULUŞ BİLDİRİSİ

Ilgaz'da kurulan Türkiye Orman-İş sendikası bir kuruluş bildirisi yayınlayarak hiç bir sosyal hakka sahip olmayan işçilerini birleşmeye ve mücadele etmeye çağırmaktadır.

Bildiride Orman işçilerinin talepleri şu şekilde belirtilmektedir:

«1 — Orman iş kanunu çıkarılmalıdır

2 — Mutlak fiyatların tesbitinde orman köylüleri söz sahibi olmalıdır.

3 — Toplu sözleşme ve grev hakkı istiyoruz

4 — Zati ihtiyaçlar yeterli miktar ve kalitede olmalıdır.

5 — Sekiz saatlik iş günü istiyoruz

6 — Sosyal sigorta istiyoruz.»

«DİSK AĞALARI DEVRİMCİLERE SALDIRDI»

İstanbul Devrimci Gençlik Birliği, Mecidiyeköy Halk Birliği, Kartal Halk Birliği, Kasımpaşa Halk Dayanışma Birliği bir basın bildirisi yayınlayarak, DİSK yöneticilerini, tertipledikleri mitingde devrimcilere saldırmakla suçlamışlardır. Bildiride şöyle denilmekte: DİSK'in devrim düşmanı bazı yöneticileri «güç birliği» adı altında düzenledikleri bu mitinge ilerici, devrimci kuruluşların katılmasını var güçleriyle engellemeye çalışmışlardır. Miting sırasında halkın devrimci sloganlar bağırması, pankartlar taşıması sendika ağaları tarafından önlenmiştir. DİSK'in revizyonist yöneticileri devrimcilere saldırmak için kuvvet örgütlemiş ve görevlileri devrimcilere karşı kışkırtmaya çalışmıştır. Kürsüdeki tahrikçi «Maocu köpekler» «Linç etmeyin» gibi sözlerle miting görevlilerini sürekli kışkırtmış ve çıkan olayların sorumlusu olduğunu açıkça belirtmiştir.

……

Biz bazı solcu kuruluşların DİSK mitinginde tabandaki işçi kitlelerinden kopuk tutumunun Mao Zedung Düşüncesiyle hiç bir ilgisi olmadığına inanıyoruz.

DİSK mitinginde çıkan olayların esas sorumlusu devrim düşmanı DİSK'li sendika ağalarıdır.»

REVİZYONİZM MİKROBUNU YOKEDELİM

Troçkizme karşı mücadele, revizyonizme karşı mücadeledir

Bir kısım devrimciler, Troçkist tasfiyeciliği, revizyonizme karşı bir akım olarak görüyor. Bu arkadaşlar, Troçkist tasfiyeciliğin keskin palavralar altında gizlemeye çalıştığı **aşırı sağcı** karakterini kavrayamıyorlar. Bu durum revizyonizme karşı uyanıklığın zayıflığından doğmaktadır ve sonuçta revizyonizme karşı mücadeleyi zayıflatmaktadır.

Troçkist tasfiyecilik, başından itibaren bütün temel meselelerde revizyonist görüşleri benimsemiş ve onu keskin devrimci palavralarla süsleyerek savunmuştur.

Bugün de Troçkist tasfiyeciler bütün temel meselelerde revizyonistlerle aynı görüşleri savunuyorlar. Onlar, halkımızın baş düşmanı iki süper devlete ve onların işbirlikçilerine karşı mücadeleyi baltalamaya çalışıyorlar. İki süper devlete karşı mücadelenin söz konusu olduğu her yerde, revizyonistlerle birleşerek oy kullanıyor, devrimci sloganları bastırmak için revizyonist koroya katılmaktan kaçınmıyorlar. Sosyal - emperyalizmi örtbas etmek için bildiriler dağıtıyorlar, revizyonistlerin «Ne ABD, ne AET» sloganına sarılıyorlar.

Troçkist tasfiyeciler Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal - emperyalizmi ile onların işbirlikçilerine karşı teslimiyetçidirler. Bu durumlarını «reformculuğa karşı mücadele» yaftası altnda örtbas etmeye çalışıyorlar. Onlar, esas düşman olarak iki süper devlet ve işbirlikçilerini değil, reformcu CHP'yi görmekte ve ona saldırmaktadırlar. Bu tutumlarıyla faşizmin ve emperyalizmin ekmeğine yağ sürüyorlar.

Bugün revizyonizm tamamen emperyalist uşağı bir karakter kazanmıştır. Başından beri, ideolojik gıdasını revizyonizmden alan Troçkist tasfiyecilik de onun peşinden sosyal - emperyalizmin yedeğine sürüklenmektedir. Artık Troçkist tasfiyecilik, devrimci hareketten koparken taşıdığı küçük burjuva maceracı karakteri kaybetmiştir. O, süratle pasifist ve revizyonist bir tekke haline dönüşmektedir.

İşte bütün bu sebeplerden dolayı Troçkizme karşı mücadele, revizyonizme karşı mücadeledir. Bütün devrimciler, Troçkizme karşı kararlı bir mücadele yürütmelidirler. Troçkizme karşı mücadele etmeyen, sonuç olarak revizyonizme ve sosyal - emperyalizme hizmet eder.

Bugün, TKP, TSİP ve TİP revizyonizminin Brejnev uşaklığı açıkça ortaya çıkmış bulunuyor. Troçkist tasfiyecilik ise, hızla revizyonizm kampına sürüklenmekle beraber, Brejnev uşaklarıyla aynı şey değildir. Troçkist tasfiyeciliğe karşı mücadele, bu fikirlerin etkisi altındaki unsurların sosyal - emperyalizmin kucağına düşmesini önlemeye hizmet etmelidir. Tasfiyeci akımı bugünkü noktaya getiren ideolojik sebepleri açıkça ortaya koymalı, sosyal - emperyalizme hizmet ettiği her noktada onu eleştiren bir ideolojik mücadele yürütmeliyiz.

Devrimci saflarda Troçkizme karşı uyanıklığı zayıflatan sebepler vardır. **Birinci olarak,** ne kadar kampanyalar yürütürsek yürütelim, revizyonizm mikrobu kendi içimizde **hâlâ** etkili bir şekilde yaşamaktadır. Revizyonizm mikrobunu yeteri kadar yokedebilseydik arkadaşlarımız, Brejnev uşağı revizyonizmle onun keskin dilli kuyruğunu birbirine karşı akımlarmış gibi görmeyeceklerdi. **İkinci olarak,** Devrimci hareket başından beri revizyonizme karşı kararlı bir mücadele yürüttüğü halde, «sol» kisve altında gizlenen revizyonizme karşı yeteri kadar uyanık davranmamıştır. Birinci tasfiyecilerin hakim sınıfların kampına geçmeleri sırasında, onların görüşleri kararlı bir mücadeleyle saflardan kazınmalıydı. Bu yapılmadığı için, onların kuyruğu olan İkinci tasfiyeciler, sahte özeleştiriler yaparak, uzun süre devrimci saflarda fikirlerini yayabildiler. İkinci tasfiyecilik, faşizmin ağır saldırısı şartlarında kara bayrağı kaldırdı. Bundan sonra da, devrimcilerin gerek kendi içinde, gerekse kitleler içinde Troçkizme karşı yürüttüğü mücadele yetersiz kaldı.

Üçüncü olarak, en önemlisi devrimci saflarda küçük burjuva kökenli devrimcilerin bolluğu «sol» oportünist fikirler için uygun sınıf temeli yaratmaktadır. Durumunda çabuk değişiklik isteyen küçük burjuvanın sabırsızlığı maceracılığın kaynağıdır. Maceracılık ise, her zaman revizyonizm tarafından körüklenip beslenmektedir. Öteyandan unutmamalıyız ki, Troçkist tasfiyecilik bizim içimizden çıkmıştır. Troçkist tasfiyeciler devrimci hareketteki hatalı fikirleri en sivri noktalara götürerek sistemleştirmişlerdir.

Troçkizme karşı mücadeleyi zayıflatan bu sebepler aynı zamanda kendi içimizde Troçkist fikir kalıntılarının yaşamasına yol açmaktadır. Nitekim bugün bazı arkadaşlarda hâlâ sosyal - emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşma eğilimleri görülmektedir. Ancak teslimiyet bu sefer kendini keskin fikirler altında gizlemeye çalışıyor. Bu arkadaşlar Troçkistlerle ittifak adı altında ilkelerden fedakârlık yapabiliyorlar. Onların uzlaştıkları gene revizyonizmdir.

Gene bazı arkadaşlar, kanuni mücadele imkânlarını oportünizmle lekeli sanmaya devam ediyorlar. Devrimci saflarda, demokratik hak ve imkânları savunmanın ve yenilerini kazanmak için mücadele etmenin zorunluğu yeterince kavranmıyor. Arkadaşlar, bunların halkın mücadelesinin eseri olduğunu unutuyorlar. «Demokrasinin sınırlarını genişletme» teorisini eleştirmemizi, demokratik hak ve imkânların reddedilmesi sanıyorlar. Oysa biz revizyonistleri, demokrasinin devrim meselesi olduğunu reddettikleri ve demokratik haklar kazana kazana barışçı yoldan demokrasiyi getireceklerini söyledikleri için eleştiriyoruz.

Gene bazı arkadaşlar, devrimci ideoloji ve siyaseti küçümsüyorlar. Onlar devrimciliği hedefsiz eylem sanıyorlar. Devrimciliğin daima hücum etmek olduğu fikri de hâlâ yaşamaktadır. Bu anlayıştaki devrimciler uzlaşmaların, durmanın ve zamanında geri çekilmenin devrimcilerin sözlüğünde asla yeri olmadığını sanıyorlar. Devrim yolunun zigzaklarla dolu olduğunu görmüyorlar.

Kitleleri yönetmek ve seferber etmek yerine, küçük grup eylemlerine eğilim duyanlar da vardır. Bu arkadaşlar, kitlelerden kopuk, kolaycı eylem anlayışına kaydıklarının farkında değildirler. Bazı arkadaşlar ise kanuni bir mitingin veya yürüyüşün başarısını polisle veya faşist komandolarla çatışma olup olmamasına bakarak ölçüyorlar.

Görevimizin, kitle eylemini nereden gelirse gelsin her türlü saldırıya karşı kararlılıkla korumak ve önceden kararlaştırılmış amacına ulaştırmak olduğunu kavramıyorlar. Polisin kanuni bir eylemi dağıtmak için başvurduğu provokasyonlara karşı uyanık davranmıyorlar. Devrimci saflarda kitlelerle birleşmeyi engelleyen tekkeci eğilimler de vardır. İşte bütün bunlar kendi içimizde az veya çok etkili olarak yaşayan «sol» oportünist fikir ve davranışlardır.

Şimdi kendi dışımızda Troçkist tasfiyeciliğe karşı yürüteceğimiz mücadeleyi **mutlaka,** kendi içimizdeki bu türden fikirlere karşı bir mücadelevle birleştirmeliyiz. Revizyonizm mikrobu şimdi varlığını Troçkizm şeklinde devam ettirmeye çalışacaktır. Bunun için revizyonizm mikrobunu yoketme kampanyamızı bir adım daha ileri götürmeli ve mikrobu sıkıştırdığımız bu noktada da yakalayıp yoketmeliyiz. Böylece revizyonizmi ne kisve altında çıkarsa çıksın tanımak ve yıkmak imkânına kavuşacağız. Böylece proleter ruhumuz daha da canlanacak. Böylece kitlelerle daha sıkı birleşeceğiz.

ABONE KAMPANYASI

19. sayımızda açtığımız abone kampanyasından sonra dergimize gelen abone sayısı 100'ü aştı. Geçen hafta dört yeni abone kaydettik. Bu dört abonenin 320.— lira olan abone bedeli bize ulaştı. Ayrıca 24. sayıya kadar parası bize ulaşmamış 24 aboneden birinin parası elimize geçti. Böylece şimdiye kadar dergimize 89 abone bedeli olarak 7.400.45 lira gelmiş oldu.

BAĞIŞ KAMPANYASI

Dergimize bağış için yaptığımız çağrıya karşılık geçen hafta içinde 62 lira İstanbul, 350 lira Varto, 65 lira Akşehir, 84 lira Avusturya olmak üzere toplam 561 lira bağış gönderilmiştir. Böylece kampanyanın başından beri toplanan bağış miktarı 3.925 liraya ulaşmıştır.

26 Eylül 1975

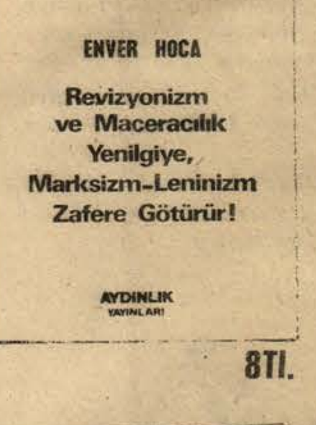

ENVER HOCA

Revizyonizm
ve Maceracılık
Yenilgiye,
Marksizm-Leninizm
Zafere Götürür!

AYDINLIK
YAYINLARI

8Tl.

Arnavutluk
Emek Partisi Tarihi-2

BORA
yayınları

15TL

Genel Dağıtım : TÜR-DA,
Saadet İş Hanı No : 405
Cağaloğlu / İSTANBUL